

Király György

KÜLÖNÖS

CSENDEK

K O R T Á R S S Z O L N O K

KÜLÖNÖS CSENDEK

KIRÁLY GYÖRGY FESTŐMŰVÉS Z
CSENDÉLETEI

A bevezető tanulmányt írta és a kötetet szerkesztette:
KÉPIRÓ ÁGNES

Szolnok, 2021

A kötet megjelenését támogatta:

Nemzeti Kulturális Alap

Szerkesztő: KÉPIRÓ ÁGNES

Fotók: CSISZÁR RÓBERT, KIRÁLY GYÖRGY

Szöveggondozás: SZEBENYI NÁNDOR

Borítóterv és műszaki szerkesztés: SZENDER ÁKOS

ISSN 2732-2769

ISBN [print] 978-615-6161-01-7

ISBN [online PDF] 978-615-6161-02-4

@ Képiró Ágnes, 2021

@ Damjanich János Múzeum, 2021

Kiadja: DAMJANICH JÁNOS MÚZEUM

Felelős kiadó: DR. HORVÁTH LÁSZLÓ múzeumigazgató

Nyomdai munkálatok: Grafikon.hu Kft.

GRAFIKON
NYOMDA & REKLÁM

Készült 200 példányban.

A borítón: Király György: Lin-csi csendje (részlet)

ELŐSZÓ

Néhány évvel ezelőtt a bécsi Belvedere kastélyban egy nagyszabású festészeti kiállítás került megrendezésre, melynek kapcsán a patinás Hirmer kiadó egy reprodukciókkal gazdagon illusztrált és értékes tanulmányokat felvonultató gyönyörű kiviteli könyvet jelentetett meg, melynek címe: *Orient & Okzident – Österreichische Maler des 19. Jahrhunderts auf Reisen. (Kelet és nyugat – osztrák utazó festők a 19. században)*. A számos kiváló festő között kiemelt helyen szerepel August von Pettenkofen, aki ma is az egyik legmagasabban értékelt művész az 1800-as évek második felének időszakából. Mi tagadás, szívmengető érzés volt Szolnokkal találkozni ennek a könyvnek a lapjain, ezzel a napsütötte várossal az Alföld szívében, amely e nagy festő gazdag életművének talán legfontosabb inspirációja volt, és amely a mi otthonunk. Százötven éve ennek, és egy hagyomány született ekkor. Szolnok művészvárossá vált. Az inspiráció azóta is töretlenül sugárzik a szolnoki égboltról, a földből, a tájból, a házakról és utcákról, az emberek arcáról. Még inkább szívet melengető érzés azonban ennek a másfél évszázados történetnek a részese lenni, megőrizni, alakítani, megújítani a páratlan szellemi hagyatékot, amely a várost és művésztelepét Európa kulturális térképén elhelyezte. Király György festőművész személye és munkássága szemléletes példája mindennek. Szolnoki lévén, tanulmányai, külföldi tartózkodásai után úgy döntött, hogy szülővárosában telepszik le, és a Szolnoki Művésztelep tagjaként folytatja alkotói tevékenységét. Művészete egyetemes irányultságú, és ízig-vérig kortárs szemléletű, de elmélyült, szemlélődő-meditatív ábrázolásai, képeinek finoman strukturált felületei mögött felsejlik a *couleur locale*, a hely érzülete. Művei a szó legtisztább értelmében vett festmények és grafikák, melyek azonban nem nélkülözik a kísérletezői szellemet, így válhatnak egyszerre időtlenné és korszerűvé, helyi vonatkozásúvá és egyetemes érvényűvé, hitelesen képviselve azt a szellemiséget, ami a Szolnoki Művésztelep sajátja a kezdetektől fogva, és napjainkban is.

A Damjanich János Múzeum által *Kortárs Szolnok* címmel útjára indított hosszútávú művészeti program, melynek gerincét szolnoki, vagy Szolnokhoz kötődő művészek kiállításainak megrendezése és reprezentatív könyvek kiadása képezi, ezzel a kötetrel újabb hagyományt indít útjára. Ez a kezdeményezés a magas színvonalú művészeti értékek hiteles tolmácsolásán túl dokumentatív értéket is hordoz: forrásanyagként szolgálhat a szolnoki művészeti élet áttekintéséhez, értékeléséhez és rendszerezéséhez a jövő érdeklődői számára, kivételes jelentőségű fejezetként egy felemelő történetben.

VEREBES GYÖRGY
Munkácsy-díjas festőművész
a Szolnoki Művésztelep
művészeti vezetője

CSEND – A HIÁNY TÖBBLETMŰVÉSZETE

„Ez az ember tengerrel festi a tengert – s beleborzong.”¹

Király György több mint egy évtizede alkot – ma egyedüli szolnoki születésű festőként – a Szolnoki Művésztelepen, s valamivel több mint tíz éve játszik művészetében szerepet a csendélet műfaja, és azon keresztül a *Csend* mint jelenség vizuális interpretációja. Kevés művész kötelezi el magát a csendélet kizárólagos műfaja mellett, melyben szerepet játszik az, hogy a barokk idején történt önálló műfajjá válása óta alacsony helyet foglal el a képzőművészeti műfajok hierarchiájában. Mégis az élettelen, mozdulatlan tárgycsoportok önálló képként történő ábrázolásának már akkor olyan jeles képviselői voltak, mint Velazquez, Zurbarán, Cotán, Id. Jan Bruegel, Baugin, Chardin stb. A kezdeti idők csendéletfestőit is erősen foglalkoztatta a francia *nature morte*-nak, azaz a halott természet ábrázolásának folyamatában a csend mint hiány vizuális többletként való megfogalmazása. Maga a műfaj elnevezése is figyelmet érdemel: míg a felvilágosodás korabeli francia művészetelméleti szakemberek „halott természetként”, más nyelvekben – így a magyarban is – az élet szóval kapcsolódott össze a kifejezés (a holland *Stilleven*, a német *Stilleben*, az angol *still-life* stb.).

A csend fogalom pontos definíciója nehézségekbe ütközik, jelentéstartalma nem állandó és különböző kultúrkörökben ellentétes tartalmakat jelöl. Ugyanakkor inter- és transzdiszciplináris kategóriaként különböző tudományterületeken ível át, és minden művészeti ágban megnyilvánul valamilyen formában.² Míg a felvilágosodás idejének nyugati művészetelméleti inkább negatív jelenséggé, a hiány szinonimájaként értelmezték, a távol-keleti művészetfelfogásban pozitív jelenség a csend: a tűnékenységgel rokon jelentéstartalma. Király Györgyöt a *Csend* és a tárgyak által megfogalmazott élet vizuális kutatása vezette el négy évvel ezelőtt a *Különös csendek* világába, mely azóta is domináns sorozata a nap mint nap alkotó, termékeny festőnek, olyannyira, hogy több alsorozata keletkezett az elmúlt évek folyamán. A konkrétól az absztraktig, a láthatótól az eltűnőig jelenségeit járják körül, és tartják folyamatos lüktetésben a művészt az *Áttetsző-, Eltűnő-, Eltűnt-, Alig-, Tengeróceán-csendek*. A *Különös csendek* látványközeli, kezdeti munkái mára sűrű, lazúros felületek által megjelenített atmoszférákká absztrahálódtak, melyeken a motívum szerepét egyre inkább az alkotó belső rezgéseinek zajai veszik át. A tartalmi sűrítést szolgálják az alkalmazott technikák (olaj, akvarell, rézkarc, szén), melyek nemcsak eszközül szolgálnak a vizsgált jelenség, a *Csend* vizuális kutatásában, hanem életszerűen filozofikussá teszik, szólaltatják meg a – festő szándékai szerint minden narratív kelléktől mentes – kész műveket. Nincs mo-

¹ Fülzöveg. Alessandro Baricco: Tengeróceán. Helikon Kiadó, 2014.

² Bartha-Kovács Katalin: A csend alakzatai a festészetben. L'Harmattan, Budapest, 2010. 7.

dor, se narratíva – a történetek magukat írják az élmény többszörösen megsűrűsödött lenyomatainak egymásra vetüléseivel. Mindez történik síkban, az alkotó ecsetének, karcolótűjének vagy éppen krétájának nyomán.

A *Csend* problematikáját a képzőművészet nyelvén kortárs, kísérletező módon megjelenítő alkotó Király György, aki a csendet mint jelenséget és matériát egyaránt megjeleníti a műveiben, váltakozó ritmusban és léptékekben: két festészeti, egy sokszorosított és egy egyedi grafikai technika alkalmazása folyamán hozza létre műveit. Az anyag lehetőségeinek kiterjesztése során az olaj, az akvarell, a rézkarc és a szén technikájával témái formai, tematikai relációk és kölcsönhatások mentén más-más vetületekben mutatkoznak meg. A hagyományosan alapozott lenvászonra készült olajképek – olykor rájátszva a saját alapozás generálta „rusztikus kosz”-ra – vékony és vastag rétegekkel, lazúros festésmóddal tartják lüktetésben a látszólag mozdulatlan témát. Az olaj mellett, sok kísérletezés után, mára már komoly sorozattá nőttek a leheletfinom, egymáson átsűrődő, világos koloritú festékrétegek feloldott színmezői, az akvarellek. Habár tradicionális témája, technikái, anyaghasználata értékmegőrző attitűddel párosul, kísérletező alkata – különösen a sokszorosított grafika merev szabályainak áthágásakor – a kortárs hazai és nemzetközi törekvések ismeretét mutatja: példaképeket választ, kapcsolatokat ápol – szellemi társalgásokat folytat, melyekből képtéma, majd címadás következik. A grafikáinak foltszerűsége, fény-árnyékrendszere csak látszólag festészeti alarendeltje, finom vonalhálóiban ott rejlik a felületek Seghers-i megközelítése, hiszen a drámai foltosság fegyelmezetten karcolt, olykor esetlenül rendezetlen, apró vonalhálókkal társul. Több színnel, jellemzően a kék különböző árnyalataival egymásra nyomott, szándékosan enyhén alulmaratott rézkarcai egyben színkísérletek is.

Foltszerű, kontúroktól és formahatásoktól mentes művészete ahhoz a napszakhoz kapcsolódik, amikor jellemző színének, a sötétedés kékjeinek inspiráló ereje leginkább alkotásra készíti a látható fény fogyásának periódusában. Monokróm csendéleteit a kék különböző árnyalatainak (kobalt, cölin, ultramarin, párizsi kék) olykor nagyon közeli tónusaiból alkotja meg. Király György festészetében a kék színhasználat egy tudatos redukciós folyamat: kivonni, majd megfesteni valamit, ami az esteledés kékjeiben fokozatosan tűnik el, ugyanakkor mégis jelen van – a matéria által tárgyiasul, és válik a képmező szerves, élő, lüktető részévé a csak(!) látszólag statikus tárgycsoport. Az esteledés, a fény elmúlásának lassú csökkenésével megnyílik a festő számára egyfajta absztrakció lehetősége a látott világban, ahogy az apró tárgyakat követve nem azokat festi, karcolja, hanem a pillanatot. Művei tisztán a vizualitást szolgálják, ábrázolt tárgyai önmagukban nem közvetítenek történeteket, nem általuk beszél a kép, hanem a transzparencia és a kifejezőmód révén. Még a legredukáltabb képe is a látvány élményszerűségéből inspirálódik, s az a személyesség járja át a látszólag élettelen témát, amely az alkotót egyaránt kapcsolja a mindennapokhoz és a transzcendenciához. De az alkotó nagy mesterek életművéhez és szellemiségéhez is szervesen kapcsolódik. A látvány megragadásának, s annak absztrahálási módjában fellelhetőek Giorgio Morandi alapmotívumainak nyomai, ugyanakkor a differenciák is világosan olvashatóak: míg Morandi csendéletfestészetében a formát redukálta, Király György a hatást, az élményt absztrahálja. Alapfelfogásában és absztrakciójában így inkább Mark Rothko, Agnes Martin, Alexandre Hollan és Krajcsovics Éva hatása képeződik le és ölt új vizuális nyelvet Király festészetében.

Könnyed eleganciájú akvarelljei, súlyos, máskor légies olajképei, kéttenyéni rézkarcai különböző méreteken, váltakozó ritmusban tartják éberben az alkotót, aki otthonosan mozog az olajfestmények 100 x 130 cm-es méreteiben. Utóbbi időben léptékváltásával, 170 x 200 cm-es nagyságú képeivel a befogadót kívánja felülnöni és részesévé tenni a képtérnek, de kisebb méretű (25 x 30 cm, 30 x 35 cm), a nézőt közeli szemlélésre készítő olajképeiben is a monumentalitás lehetőségeit kutatja. Művészetében a konk-

rétan kivehető látványelemektől a freskórészlet-tisztaságú absztraktig az alkotói kifejezőmód és redukciós folyamat széles skálája van jelen. Változatosság jellemzi kompozícióit is, melyeken a jelzésszerű térben szinte lebegő tárgyai hol egymásba érnek, máskor üres, mégis jelentőségteljes helyek, távolságok vannak közöttük. A különböző magasságokra komponált, olykor leheletnyi horizontok előtt függőleges és/vagy vízszintes képfelező metszéspontokon kis tárgycsoportok, vagy nagy méretkülönbségű elemek diagonális ábrázolása hozza zenei rezgésbe a képmezőt. Király György képeinek muzikalitása nem a képelemek ritmikájában, hanem paradox módon a mű rezgő zajában, finom kis dallamának zajnélküliségben válik észlelhetővé – felvetve a költői kérdést, hogy festményeit látjuk vagy érzékeljük?

Király György harsogó narratíváktól mentes, de helyi hagyományokhoz is kötődő, a „szolnokiságot” magában hordozó, az alföldi festészet látványból kiinduló tradícióját a 21. század elejének kortárs vizuális nyelvén megfogalmazó művészete az értelmezést és a jelenségek mögé látást kívánja meg. Csendéleteinek tárgyai gyakran összekapcsolódva, a formahatárok összeolvadásával, egymásra utalva szövik egyggyé a kompozíciót, mégis törékenyek és esendők, utalva az éppen akkor történő valóság pillanatállapota. Felvetődik a kérdés, hogy valóban érdemes csendéletként tekinteni Király György festményeire? A válasz határozottan nem: művei nem kategorikusan csendéletek, hanem a csendet megformáló alkotások, melyek a változó időkben tesznek hozzá új minőségként pillanatnyi idilleket a szürkületi jelenállapotokhoz.

Hivatkozott irodalom:

Alessandro Baricco: Tengeróceán. Helikon Kiadó, 2014.

Bartha-Kovács Katalin: A csend alakzatai a festészetben. L'Harmattan, Budapest, 2010.

„A CSEND GAZDAG, HISZEN VALÓJÁBAN OTT ZAJLIK A MÁSIK BESZÉLGETÉS.”

– Király Györggyel beszélget Képiró Ágnes és Lengyel Boldizsár –

„A festészet számomra először látás mint észlelés, csak ezt követően megértés, újraformálás és ráeszmélés – egy nagyon felfokozott érzelmi töltés által vezérelve. Az alkotói folyamat egy mély, meditatív állapotban nyilvánul meg, ami finom, puha felületeket eredményez.”

– **Hogyan értékeled a pályakezdő évektől a napjainkig ívelő több mint 10 évet felölelő korszakot?**

Pályám elején teljes öntudattal készültem látványfestőnek, ma is minden esetben a látvánnyal kezdek, ami lehet, hogy módosul, de ott kell, hogy legyen a látványnak egy eleme, motívuma. Aztán meglepő élmény volt, amikor egy-egy portrészor elkezdett önálló utat nyerni és elkezdtem észrevenni, hogy a folyamat végére szinte sablonszerű figurákká absztrahálódtak a képek, és a színek is redukálódtak. Elkezdtem fadeszkákat használni, és ezt a fajta kicsit absztraktabb vonalat művelni, majd egyszer csak ugyanazt a fonalat felvettem, amit korábban éreztem, csináltam. Konkrétan emlékszem a napra, amikor újból úgy éreztem, hogy szükségem van a látványra, és ismét ezen az útvonalon kell továbbmenni. Tehát közvetlenül tapasztalnom kell, amit festek. Mostanra kezdem érezni, hogy kiredukáltam azokat a dolgokat, amikkel nincs miért foglalkoznom, és azok a jelenségek, amelyek a legelső élményeim, találkozásaimat jelentik a vizualitással és a képzőművészetben, azok kezdenek újból dominálni: az atmoszférák, azok a fajta belső rezgésszámok, amelyek engem érdekelnek. Ezeket a jelenségeket alapvetően észre is veszem a mindennapokban, ahogyan én itt járok-kelek, majdnem minden nap teszek egy kis kört, sétálok. Főleg az esteledéseket szeretem, amikor a jelenségek mintha jobban megszólalnának, mint napközben. Ezek az élmények hatnak rám, melyek lehet, hogy utána nem tájképelemben jelennek meg, hanem esetleg egyfajta finom tónusosságban, és egyre inkább érzem, érzékelem őket.

Az alkony idejében vettem észre, hogy gyakorlatilag láthatóvá válik a csend. Tömegek jönnek létre, eltűnnek azok a jelentések, amelyek a kis zajt tudják benne kelteni, egyfajta vibráció jön létre. Számomra ez a vizuális vibráció egy olyan atmoszférát teremt, amelyet én csendnek, különös csendeknek hívok.

– **Munkásságodban milyen szerepet játszik a Szolnoki Művésztelep?**

Nagyon nagy szerepe van, ugyanis kevés művész mondhatja el, hogy a művészeti egyetem elvégzése után szinte rögtön talál egy helyet, ahol alkotni és élni is tud. Legalább ennyire fontos ez a természeti közeg, ami a Művésztelepet körülveszi. Nálam elég tudatos döntés volt, hogy egyetemi tanulmányaim befejeztével nem maradtam Budapesten, ugyanis nekem a nagyváros sok – alapvetően szeretem, ha a természethez közelebb vagyok és napi élményem van a természetről. Ez az említett két körülmény nagyon jól összepasszolt Szolnokon. Itt van egy nagyon érdekes fényatmoszféra, ami folyamatos inspirációban tart, szinte olaszos fények érzékelhetőek. A levegőperspektívának egy olyan része jelenik meg, ami minden nap gyönyörű: ha süt a Nap, azért, ha pedig borús, akkor amiatt –, s ezt a hatást fokozzák a nagy terek.

– *A Művésztelep történetéből van-e, aki hatással van arra a piktúrára, amit te csinálsz?*

Van, igen. Mednyánszky László még nem a letelepült tagok időszakában működött Szolnokon, de szorosan kapcsolódik a Telep történeti előzményeihez. Ő főleg nyaranta látogatott Szolnokra, azokban az időkben Szolnok a piacaival, az erősen vidéki hangulatával, a folyóval, a nyílt terekkel, a halászokkal egzotikus helynek számított Magyarországon belül.

– *Kik azok a kortárs hazai és nemzetközi jelentőségű alkotók, akikhez meglátásod szerint művészeted kapcsolódik, példaképként tekintesz rájuk?*

Példaképként nem szokásom tekinteni alkotókra, nem helyezem hierarchikusan fel-le (élem-mögém) az alkotókat, hanem inspirálok őket általuk, de ez a sokszínűség eredménye, ugyanis az út egyszeri és megismételhetetlen. Minden alkotóban (és létezőben) azt keresem, aki megközelíti a benne rejlő teljességet. A művészetben belül így leginkább azok az alkotók inspirálnak, akiknél ezt a nem felületi jelenségekben kimerülő egységesre törekvést fellelem. Mivel megteremtik a bennük rejlő egészhez legközelebb való húzódást egy anyagon keresztül, ezek többnyire szuverén és megismételhetetlen (mint minden létező) jelenséget hoznak létre. Tehát a törekvést példaértékűnek, és számomra inspirálóknak találom, de nem az életművet, amit létrehoz, ahhoz nincs kapcsolat, csak szemlélni tudom, mint bármit a világon (és bárkit).

Sok hazai művészen látom ezt a személyes törekvést, és annak mélyebb kiteljesedését. Kedvelem Krajcsovics Éva egyéni nyelvezetét, mély, misztikus színrétegeit. Ahogy meghallja az olajfesték óhaját, enged az anyagnak. Ezért is elég neki kevés motívum ahhoz, hogy képet fessen. Kevés narratívával is eléri a mondanivalót. Csodálom Basa Anikónál a kis cernacsomókat, ahogy kiadnak egy térbeli rajzolatot, és ezáltal a rajz újraszületik. A nagy elődök közül Nagy-Balogh Jánosnak leginkább csendéleteit, belső tereit szeretem. A kubikosok nekem túl konstruktív, ürügyszerű, akart. De egy finom tájrészletben, kisméretű csendben ott van valami azonosultság, valami megismételhetetlenül szerény, de mégis tiszteletteljes atmoszféra. A tárgyak egy térbe kerülnek, nem potyognak több dimenzióra, nem harsogják túl képességeiket. Ott ülnek az Egy térben. Kész.

Nemzetközi művészetben fontos számomra Hercules Seghers grafikai munkássága, amely a grafikára nem mint áthághatatlan szabályhalmazra, hanem önálló kifejezőeszközre tekintett. Ezáltal olyan egyszerű erőt sűrít bele, ami bőven túllép a motívumon és képet hoz létre, ami nem a tájképiséggel vonz be, hanem mint anyag, tárgy – nem akar elengedni. Ugyanez a jelenség Agnes Martinnál, önmagában csak törékenyen rajzolt festett csíkokat látunk, miközben nem akarom levenni róla a szemem, nehogy elveszítssem, amit érzékelek. Mint egy csodálatos tenger/pusztá-horizont. Nézem a semmit, mert nem engedhetem el, mert a lét olyan teljességét érzékelem vizuálisan, ami biztosan teljesebb számomra, mint a világ töredezettsége és polaritásai. Hammershøi finom szobáinál is ez a fő kapcsolódás. De itt erős a számomra is fontos motívum, a belső tér. A belső tér, főleg ha üres, felerősíti a hiány érzetét. Belső éntérré válik. Egy mesterséges tér, egy kocka, amit azért hoztunk létre kívágyva a külvilágból, hogy védetté tegyen, és megvédje a tudásunkat is az értelmetlen pusztulástól. És akkor megjelenik a fényként bejövő – szép – külvilág. A fehérek, szürkék, barnák selymes harmóniája, a derűs melankólia, a nem ellenálló melankólia. A kiteljesedő formát öltő melankólia. És az olasz Giorgio Morandi, igaz tisztánlátású képekkel. Színei, mint Giotto legsikerültebb fehér fényei. A középolasz fehér fény, ahogy a köveken pattog, rózsaszín, kék, tört szürkék. Ráadásul masszaként a legbutább sörteecsettel felynyomkodva, pont ahogy egy freskónál is, fel-

karcolva a vakolat szemcséit. A tárgyak összefonódnak, egybe próbálnak ölelkezni, de pont a határon megmaradnak tárgyknak. Nem antropomorf, késői képeinek keleties feloldódó akvarelljeinél is csak vizuálisan engedi a tárgyat összefonódnia, nincs sztori.

Giotto, no igen. Giotto falai grandiózusak, de nem érezzük, hogy túl nagy, vagy lehetne kisebb. Ez a festészet ekkora és kész. Ezen belül mégis nagyon intimmé válik a kompozíció, mint Morandi tárgyai, kapcsolódnak egymáshoz a figurák. Falfelületei, leginkább kékjei, lepergő felületeivel a lenvászon alapozásaimnál megnyugtatóan hatottak. Lehet engedni az anyagnak – az idő eldönti marad, vagy lepotyog, de ami egyszer fenséges volt, az romjaiban is sugározni fogja ezt a misztériumot. Azóta nem zavar, ha ferde a keret, vagy kicsit foltosabb az alapozás.

Alexandre Hollan/Hollán Sándor mestere a figyelemnek, fákkal társalog és tárgyakat szemlél. Nagyon szimpatikus hozzáállás. Keresni, figyelni, megtalálni a megfelelő anyagot és kiteljesíteni. Majd mikor fordul a dolog, elengedni a berögzült jelenséget és továbblépni az absztrakcióba, az egyetemesbe.

– *Mi határozza meg a képcímeidet?*

A munkásságomat inspiráló művészek, néhány zeneszerzővel és íróval együtt, szellemi társaságommá váltak. Szellemi beszélgetéseket folytatok velük, azáltal, amit már ők elmondtak. Párbeszéd, mert én is kimondok érzékeléseket, és náluk találok meg a megerősítést ezekhez. A képcímek nem előre meghatározottak, vagy illusztrációk egy meglévő témára, hanem miközben a saját művészeti folyamatomban körvonalazódik egy jelenség, akkor elkezdek felsejleni bennem egy dallam vagy kép vagy egy szöveg érzete, hogy ez hasonló létélménye lehetett Arvo Pärtnek, Bariccónak (Alessandro BARRICCO *Tengeróceán*). És akkor elkezdem összekötni a számomra fontos címekkel. A cím kell, nem lehet a képet pőrén hagyni a néző előtt. Ki kell nyitni, lehetőséget adni egy megfogalmazáshoz, befogadáshoz. Az oltárkép sem a piacon lóg, ahhoz külön épület kell, folyamat, ahogy megérkezünk. A többség nem ebben a szellemi misztériumban él nap mint nap, sőt. Ahhoz, hogy a néző kapcsolódhasson, élményt élhessen meg, hosszú utat kell megtennie. A kép csendben függ a falon. Nem szól, nem rikoltozik. Vár. Várja a nézőt, mert nem csak önmagáért lett létrehozva. Jön a művelt néző, és keresi a címet, a cím megágyaz a szellemnek. És ha minden jól van, szerencsére vannak székek a múzeumokban, megdermed, megél valamit, és akkor le kell ülnie, mert állva nem bírható, amit észlel. Ez Mark Rothko hatása. Ilyet tudott néhány festett színnel. Az egész olyan archaikusan koszos. Egyszerű, rusztikus. Van, hogy Agnes Martin egy rövid interjút hallgatom festés előtt, mert olyan emberien beszél, majd szeretnék neki egy kéket festeni. Egy ajándék kéket. És ha sikerül, az olyan megnyugtató.

Arvo Pärt rövid egyszerű zongoradarabjait nagyon szeretem, van olyan hang a zongorán, ami teljesen tisztán zeng, és ő ezt nagyszerűen felerősíti az érzékeny lelkiségével. Ezeket a fogalmakat igyekszem megközelíteni tőle függetlenül, és amikor festés közben felrémlik bennem egy-egy ilyen élmény, akkor a címben ezt visszaadom. Persze itt csak az fér be, ezen a résen, aki ismeri ezeket az alkotókat, és annyi időt töltött velük, hogy megnyíljanak. A többi néző vagy nagyon szerencsés, mert ki sem esett a látásból, vagy egyszerűen más asszociációkon belül marad.

– *A művészet számodra közösségi vagy egyéni feladatvállalás?*

Közösségi, mert jó ideje úgy érzem, hogy a képek nincsenek készen, ha létrejöttek. Fontos, hogy bejárják a nekik szánt utat, eljuthassanak az egy (gyűjtő) vagy csoportos (kiállítás) közönségükhöz. A közönség és közösség szó nekem (és nyelvileg is) egy szóból ered. Szeretem a nyitott gondolkodású, befogadó, de nem parttalan közösségeket. Az

élményalapú kapcsolódásokat szakmai közegekben. Hiszem, hogy a művész egy olyan fizikai jelenség, ami sok embernek pozitív megerősítést ad egy-egy tárlatvezetésen, a megnyilvánulások fontosak. Az érték mellett ki kell állni. De egyéni is, mivel nem hiába lettem festő, én introvertált vagyok a lelkem mélységét illetően, nem vagyok szónok, nem akarok szerepelni, és mindennemű konfrontációt (amennyiben nem a létezt sérti) igyekszem elkerülni. Úgy értem, akkor is létrehoznám a művészetem, ha senki nem nézné, mert csak ott érzem magam teljesnek, a cselekvés pillanatában. Olyan azonosságot érzek a festéssel, vászonnal, olyan feladatot ró rám, amitől, még ha csak megtévesztés is, de embernek érzem magam. Én felépítettem egy belső világot, ami ezer szállal kapcsolódik ehhez a világhoz, a természethez, emberi élményekhez, korábbi szellemekhez.

– *Milyen szempontból akarod megismerni, megközelíteni ezt a világot és közvetíteni a képeken keresztül a nézők felé?*

A filozófia nekem művészet, tehát úgy értem, hogy nem festéssel zajlik, de teljesen ugyanazokon az alapokon működik szerintem, mint a nyugati képzőművészet. De persze itt említhetném a keleti képzőművészetet is, ahol össze is fonódik a filozófiával. A látvány után dolgozó képzőművész már csak azért is gondolkodik napi szinten ezen, mivel részese kíván lenni művésze tárgyának. Hogyha csak a csendéleteket említem, ott is azonosulnia kell például a tárggyal. Ha csak lemásolom, akkor ott nagyon kicsi az esélye, hogy megtörténik valami, amit művészi transzformációként értelmezhetünk, bár végeredményben megtörténhet a látvány képpé alakulása. Az ember önmagát tükrözi folyamatosan, és ez az öntükrözés ráébreszti az embert bizonyos helyzetekre, egyáltalán elkezd észrevenni, hogy benne van a világban, fizikailag is bizonyos tereket kiszorít ebből a világból, tehát nagyon sok érdekes és izgalmas élményt tapasztal meg, aki folyamatosan képzőművészettel foglalkozik. Általában összecsengésekkel foglalkozunk, tehát említhetném itt Hamvas Bélát, akit én rendszeresen olvasok, vagy alapozás, és ahhoz hasonló mechanikai jellegű munkálatok közben hangoskönyvben is hallgatom. De említhetném a *Feljegyzések Lin-csiről* című tanításokat, amelyekben ugyanezekkel az élményekkel találkozom, vagy az *Újtestamentumot*, ami egy nagyon gazdag gyűjtemény.

– *Shakespeare mondatja egyik hősével a Szentivánéji álomban, hogy „Szent örületben a költő szeme / Földről az égbe, égről földre villan.”¹ A festészeted hogyan mozog Föld és Ég között?*

Mindig van egy erős intuíció, tehát valami formálódik, nincs benne a fejemben, csak az érzet létezik. Engem ez hajt minden nap, folyamatosan, hogy van egy olyan belső érzet, amit vizuálisan tapasztalok. Látok bizonyos színeket egymás mellett, egy ecsetvonást, ami egy olyan vizuális sűrűséget hordoz magában, ami ezt az érzetet visszasugallja nekem és nagyon erős tartalma van. Ami egyébként nagyon érdekes, mert a festő mégiscsak anyagokat használ: festéket, lenolajat stb. Egészen izgalmas, amikor ezek az anyagok össze tudnak állni és ezt az érzetet tudják tovább sugallni. És ezt tapasztalom, amikor utazom és látok olyan munkákat, amiket kivételesnek tart a világ, persze nekik se minden napjuk volt fantasztikus, de néha igazán különlegesen látom, hogy ez tud működni, és ezek – ahogy én hívom – a nagy napok. De hát ezek ritkák, amikor tényleg minden a helyére ugrik, és azt szoktam mondani, hogy olyankor csak az a feladatom, hogy megálljak.

¹ Csiky Gergely fordítása

– *Valamikor is eszedbe jutott az, hogy ha 100–200 év múlva valaki nézi a képeidet, milyennek gondolja el ezt a világot, amelyben most élünk?*

Igen, ez gyakran eszembe jut, általában igyekszem is ezzel a felfogással dolgozni. Az én valódi célom az, hogy azt az intuíciót kövessem, ami bennem működik, ami engem efelé irányított, és hogy azt egyre biztosabban tudjam kifejezni, még akkor is, ha éppen az adott környezetben ilyen nincs, vagy esetleg nehéz is rákapcsolódni. Például engem régóta érdekel a csendéletekben a „csend” része a szónak: egy egészen érdekes rezgést érzékelek, ha sokáig figyelek tárgyakat, és koncentrálok arra, hogy ezt egyre magabiztosabban kiadjam. Ami az utókort illeti, nem biztos, hogy félre fogják érteni ezt a világot, bár mondjuk én mint képzőművész kívülállónak érzem magam. Ez egy fontos szó, akár Mednyánszkyhoz is visszacsatolódik: a képzőművészek inkább kívül vannak a világon, inkább beletekintenek – van egy olyan előnyük, hogy inkább kívülről tudják látni. Tehát minden szegmensében nem vagyok belekapcsolódva, még ha benne is mozogok gyakran. Azt szoktam mondani, hogy annyira nem hiszem el ezt a világot, hogy beletartozónak is érzem magam. Mindig van egy olyan helyzeti előnyünk, hogy távolról nézünk, és alapvetően a legtöbb időt egy képzőművész szerintem önmagával tölti, hiszen a műterem egy viszonylag zárt tér, és az is kezdjen el a képzőművészettel komolyan foglalkozni, aki nem kap önmagától frászt. Gyakorlatilag ezt a tükröződést folyamatosan át tudja élni, és fel is bírja dolgozni. Korunk is mutatja ezt a tendenciát: az embereknek egyre inkább igényük van a mélység felé. És ezt ha majd valaki látni fogja 100–200 év múlva, akkor azt fogja tapasztalni, hogy volt egyfajta igény arra, hogy értelmezzük önmagunkat, vagy értelmezzük a helyünket a világban, de én általában azt látom a képzőművészetben, hogy a mélységek sokkal tovább tartó igazságok, mint a felületi élmények, vagy akár a mindennapi társadalmi kérdések, melyek beleépülhetnek természetesen egy képbe, tehát látunk erre példákat, de önmagában egy képzőművészeti alkotásban elsősorban mindig a vizualitás működik.

– *Hogyan, milyen ritmusokban, váltásokban fér meg alkotói létedben a műfaji, technikai variabilitás? Hogyan hatnak ezek egymásra, milyen kölcsön- és ellenhatások mentén?*

Számomra az alkotás magas éberségi állapotot jelent, ezért nagyon szeretek dolgozni. Megterhelő, de jól szabályozható a festészeti alkotómunka. Minden nap igyekszem dolgozni, de ez nem menne, ha csak egy technikával ismételném a gyakorlatot, ezért is kényelmes, hogy grafikával is foglalkozom. A grafika egy nagyon sok kísérletezést igénylő módszer. Alapvetően a festészet közvetlen, amit odarakok, ott van a vásznon, míg a lemezbe karcolt vonal közvetett, savazás által marad ki, majd sok véletlen közrejátszásával készül belőle – fordított képű – lenyomat. Többnyire 2–3 naponta váltogatom a technikákat, eszerint festek nagy olajképet, a számomra fontos kisméretű, sűrű és intímabb kis olajképet, majd akvarellt, ami törékenyebb, és vizes technika, majd karclok, vagy nyomtatok grafikát, ami megint más érzékenységet igényel. Emellett szerelmese vagyok a szénnek, mert annyira egyszerű és ősi anyag, ami lázba hoz. Gyakorlatilag koszfoltok halmaza, nyomok a papíron. Emellett jó ritmusa van az alapozásnak, enyvesnek, kartonfeszítésnek, rézlemez alapozásnak, szóval elég sok előkészületi idő is kell, amit ritmusosan végezve kitölti a napokat, és folyamattá kapcsolódik össze. Másrészt a lenvászon képeim sok esetben a rézkarcok alapján kezdődnek, mivel nagy méretben nehéz lenne a látványból kiszűrni a képhez szükséges felületeket. Egy már megszürt jelenséget készen könnyebb továbbépíteni. A rézkarc mindig a valóságos látvány szemléléséből indul. Izgatnak a kis poros drapérián a koszos bádogedények. Innen-onnan kaptam, vettem, emlékek, amik hatnak rám, de főleg a „senkinek sem kell” kisugárzá-

sukért szeretem őket. A koszból emelni várat. Cézanne-ről hallottam, hogy azt mondta, egy almával akarja lenyűgözni Párizst. Ezzel tudok kapcsolódni.

Az akvarellek sok esetben felületileg elkezdnek hasonlítani a lenvászon képekre, mert megdolgozom a felületeket, össze akarom keverni a pigmenteket, fizikailag is egyet akarok létrehozni. Ott a valóság rezgéseit keresem, ez a beállításban is jelen van. De formailag, klasszikus felületeiben nem érdekel a látvány, banálisnak tartom magam részére, a tárgyak számomra egy átvezető jelenséggé működnek, amire szerencsésen rátaláltam. A kis méretű olajképeket nagyon szeretem, mert emberi befogható méretük van. Nem kér semmi felületi játékot, egyenesek és tiszták. Ugyanakkor a nagyméretű képeken létrejövő színhatást nem lehet elérni azzal az erővel bennük.

– Régóta vizsgálod vizuálisan a csendélet műfajban rejlő „csend” jelenséget. Milyen csendtípusok léteznek, férnek meg jól egymás mellett a művészetekben?

A csend számomra gyermekkorom óta meghatározó jelenség. Ez persze nem néma csend. És nem negatív vagy pozitív csend. Ez egy mindenkinek adott öncsend. A fák csendje, a tenger éneke is csend. Szóval misztikus csend. Társ-csend. Vizuálisan az egyetemi műteremben találtam rá újfent. Én személy szerint nagyon együtt tudok lenni emberekkel, szeretem a jó társaságokat. De ugyanennyire fontos a szemlélődés, a magamban levés. Mikor néhány tárgyat kaptam egy diplomázó festőtől a műteremben, azokat kiraktam az asztalra, de mivel ebben semmi „szép” nem volt beállításként, ide mások lerakták a kávéscsészéjüket, és amikor elment mindenki órára, vagy haza, egyszer csak úgy éreztem, hogy abban a látványban sűrűbb a csend, mert az az előbb még „élő” volt. Nagy volt a kontraszt. És elkezdtem megfejteni a csendet, azáltal, hogy minden nap festettem, így sokat néztem. Ilyen egyszerű, megpróbálni megkeresni az élményhez tartozó eszközt, ha 10 év, akkor 10 év alatt. Néha bátorkodni kell, kilépni a tanult módszerekből, aztán túlkapni stb. De mindenképpen el kell hinni, hogy ez lehet festészet, ez a kevés motívum is lehet értékes. Enélkül nem megy. Ez nem narratíva, nem színház, ahol a módszer adott, csak a mondanivaló változik, itt a módszert is újra fel kell fedezni, ki kell jelölni a határait. A csend gazdag, hiszen valójában ott zajlik a másik beszélgetés. Az emberek konkrét eszközökkel, a nyelvvvel, énekkel, zenével törnek a csendet, hogy kapcsolódhassanak egymáshoz. A csendben minden kapcsolódik mindenhez, szavak nélkül. Jól hallgatni nem lehet mindennel, mindenkivel. A csend igazabb és tisztább. Persze ha valaki beleérez dolgokat, megváltozik a jelentése, és mindjárt jön a szó birodalma.

A csend egyébként magától kezdte elhagyni a csendéletet. Tehát egyszer csak már megszámlálható csendről gondolkodtam. Aztán a csendélet már nem is volt csendélet, még annyira sem, mint előtte erőltettem, hanem végre hagytam „megszólalni” a képet. Elég egy tárgy is, egy horizont, egy kopott drapéria. De én nagyon lassú ember vagyok, nem akarok beleavatkozni, ki kellett várnom, hogy a gyakorlatban adja ki magát, kényszer nélkül. Ez nem egyszerű egy olyan közegben, ahol mindenki tele akarja rakni a képet minél hangosabb dolgokkal. Sok megerősítést jelentett, hogy kutattam festők után a művészettörténetben. Később, mikor már felépítettem ezt a belső önbizalmat, elhittem, hogy ez lehet festészet. Ma már csak azt tudom, hogy kenni akarom, de nem tudom mit, ez a belső arányérzet szerint kezd formát öltetni. Agnes Martin inspirációnak hívta, amit meditációval ért el, de amint elérte, már nem gyakorolt semmit, csak csinálta. Valami törékeny akar előjönni, vagy ma drámaibb forma lesz, ez egy komplex élményből táplálkozik, amit nem szeretnék tudatosan megakasztani. Elég nehéz volt ennyire megtisztítani a szellememet amúgy is, a sok érzélgősségtől, szépségtől, tudástól.

Persze pont ezért vicces, ha egy festő beszélni kezd.

MŰVEK WORKS

Oceanomare-csend
olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019
(Oláh Gábor és Livia magángyűjteménye)
Oceanomare-silence
oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019
(private collection of Gábor and Livia Oláh)

Nürnbergi-csend
olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2020
Nuremberger-silence
oil on canvas, 100 x 130 cm, 2020

Agnes-Martin-csend
olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019
Agnes-Martin-silence
oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019

Tengeróceán-mélye-csend
olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019
Depth-of-the-Sea-silence
oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019

Gwyn csendje
olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2020
Gwyn's silence
oil on linen, 100 x 130 cm, 2020

Részlet – Gwyn csendje
Detail – Gwyn's silence

Lin-csi csendje
olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2020
Linji's silence
oil on linen, 100 x 130 cm, 2020

Részlet — Lin-csi csendje
Detail — Linji's silence

Arvo Pärt csendje
olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2020
Arvo Pärt's silence
oil on linen, 100 x 130 cm, 2020

Áttetsző-csend
olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2018
Transparent-silence
oil on canvas, 100 x 130 cm, 2018

Agnes Martin csendje
olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019
Agnes Martin's silence
oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019

Éva csendje
olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2018
Eva's silence
oil on canvas, 100 x 130 cm, 2018

Bartók csendje
olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019
(Damjanich János Múzeum, Szolnok)

Bartók's silence
oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019
(Damjanich János Museum, Szolnok)

Részlet – Bartók csendje
Detail – Bartók's silence

Alina csendje
olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019
Alina's silence
oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019

Részlet — Alina csendje
Detail — Alina's silence

Ludovico csendje
olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2019
(Hegedűs Jenő tulajdona)

Ludovico's silence
oil on linen, 100 x 130 cm, 2019
(property of Jenő Hegedűs)

Részlet – Ludovico csendje
Detail – Ludovico's silence

Giotto csendje
olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2018
Giotto's silence
oil on linen, 100 x 130 cm, 2018

Örmény-csend
olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2017
Armenian-silence
oil on linen, 100 x 130 cm, 2017

Keaton csendje
olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2018
Keaton's silence
oil on canvas, 100 x 130 cm, 2018

Részlet – Keaton csendje
Detail – Keaton's silence

Szürke-csend
olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2018
Grey-silence
oil on linen, 100 x 130 cm, 2018

Részlet — Szürke-csend
Detail — Grey-silence

Ősi-csend
olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2017
Archaic-silence
oil on linen, 100 x 130 cm, 2017

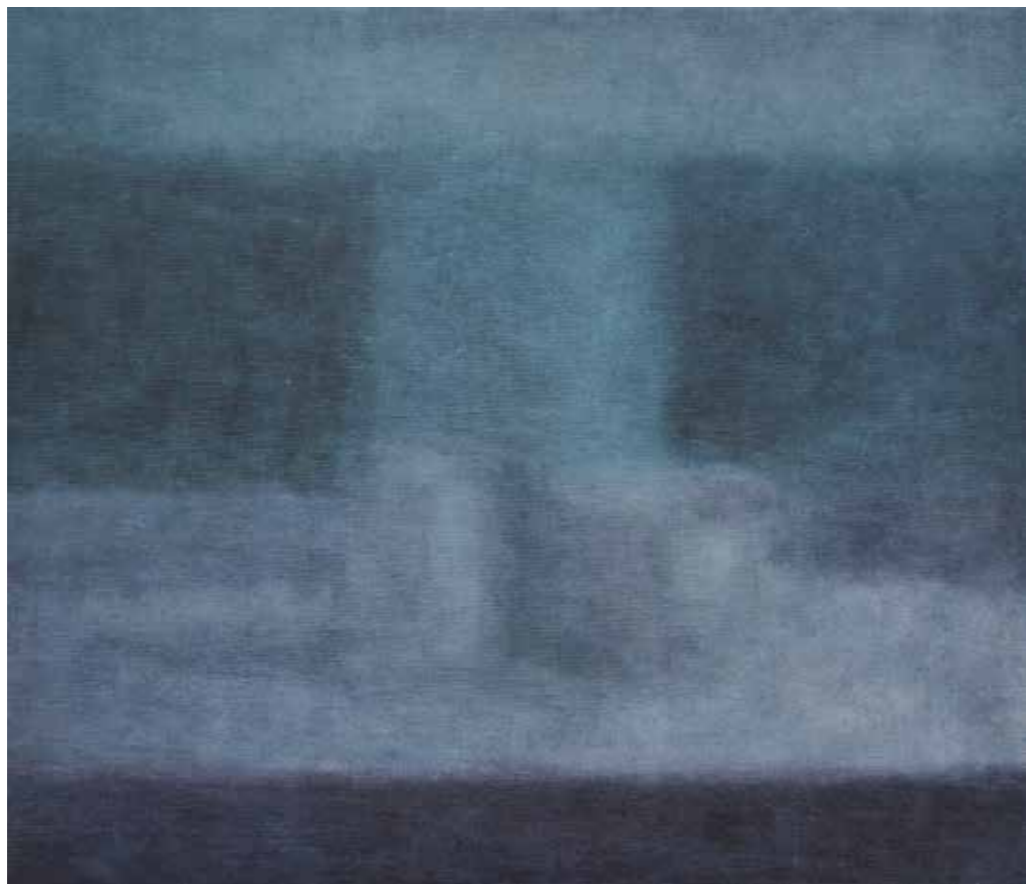
Porta-Azzuro-csend
olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2017
Porta-Azzuro-silence
oil on linen, 100 x 130 cm, 2017

Óceán-csend
olaj, lenvászon, 75 x 100 cm, 2017
Ocean-silence
oil on linen, 75 x 100 cm, 2017

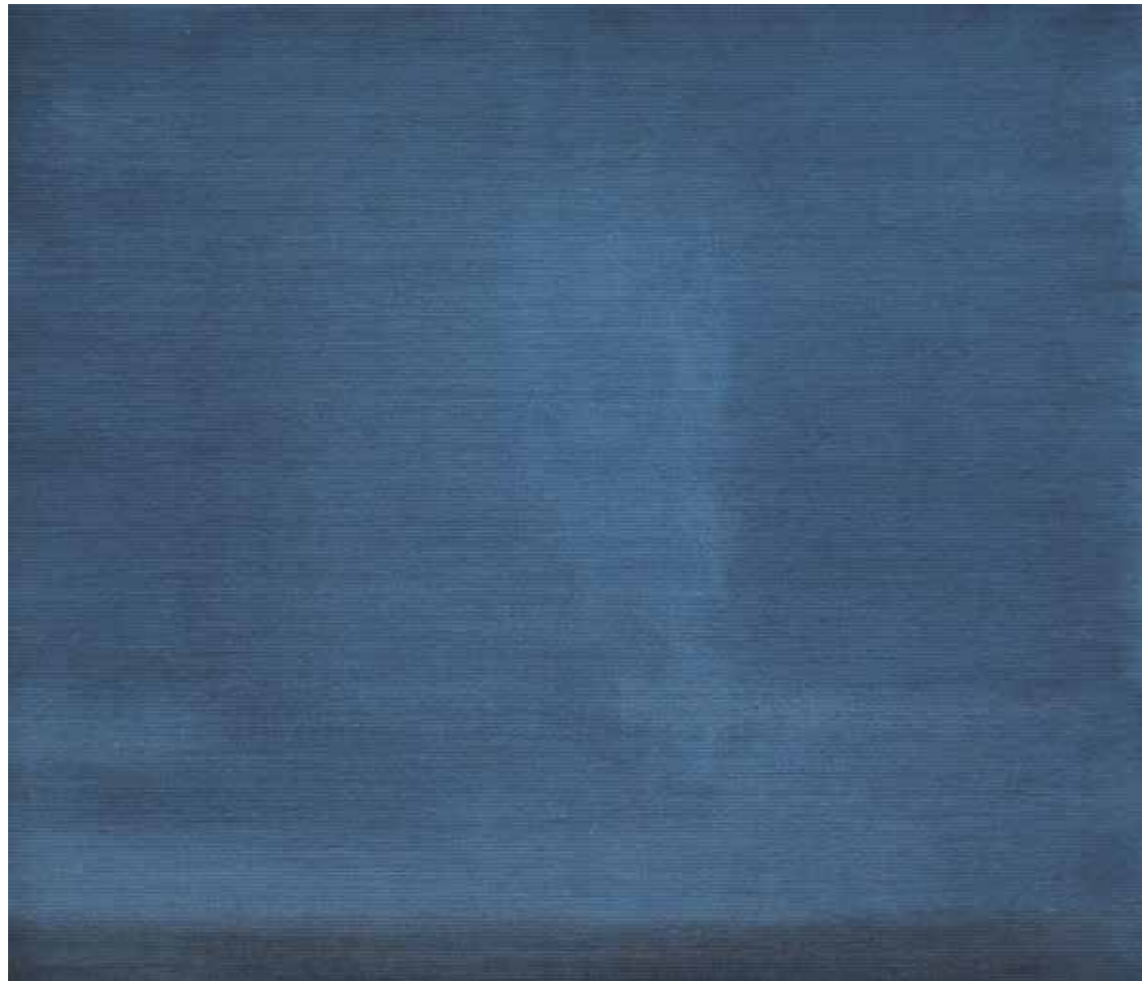
Bardo-csend
olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2020
Bardo-silence
oil on linen, 30 x 35 cm, 2020

◀ ▲ **Philip Glass csendje**
olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2019
Philip Glass' silence
oil on canvas, 30 x 35 cm, 2019

◀ ▼ **Kék-csend**
olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2020
Blue-silence
oil on canvas, 30 x 35 cm, 2020

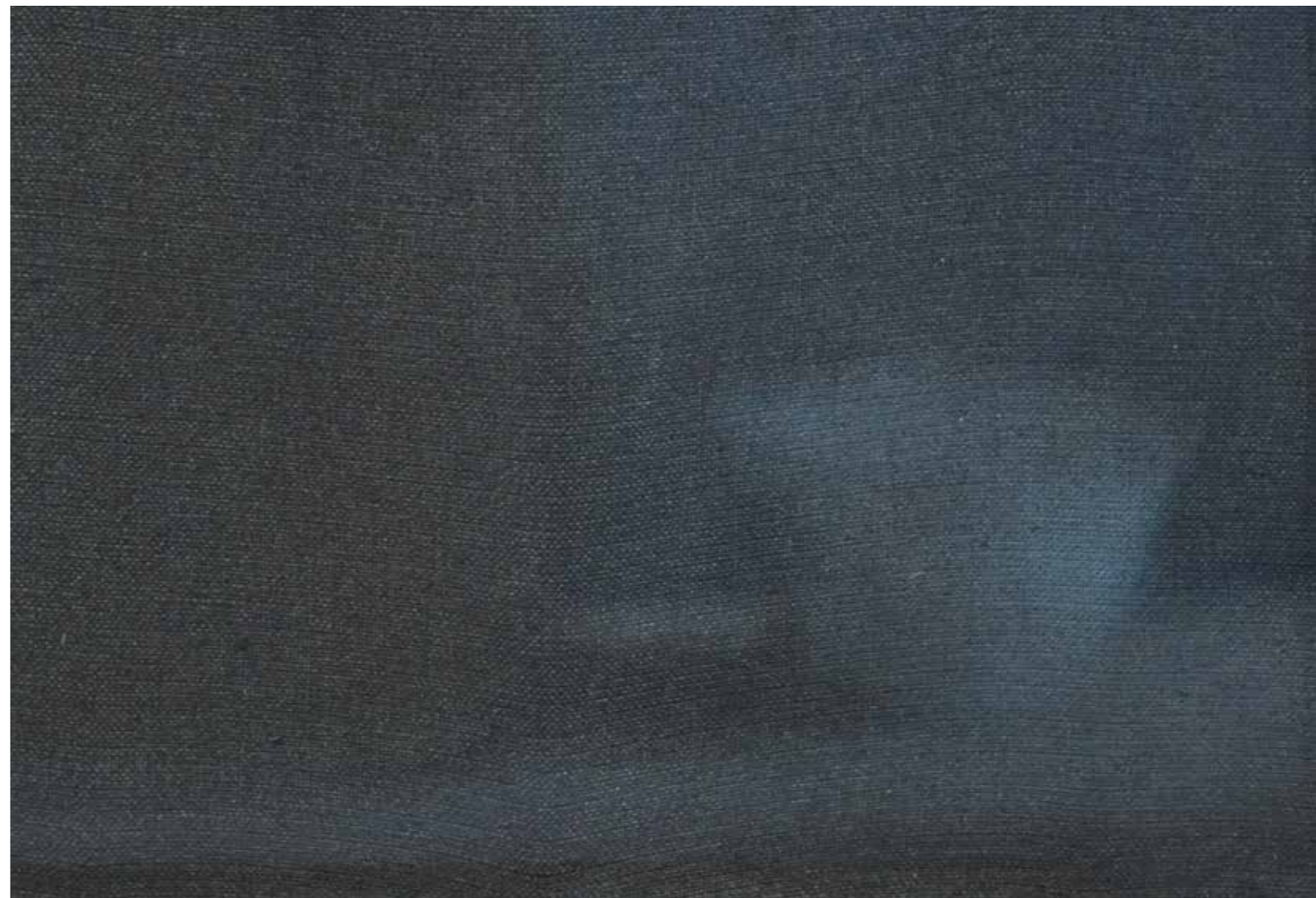
Részlet – Philip Glass csendje
Detail – Philip Glass' silence

Mély-kék-csend
olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2020
Deep-blue-silence
oil on canvas, 30 x 35 cm, 2020

Caspar David csendje
olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2019
(Hegedűs Jenő tulajdona)
Caspar David's silence
oil on linen, 30 x 35 cm, 2019
(property of Jenő Hegedűs)

◀▲ **Rothko-csend I.**
olaj, enyvezett lenvászon, 30 x 35 cm, 2019
Rothko-silence I.
oil on glued linen, 30 x 35 cm, 2019

◀▼ **Rothko-csend II.**
olaj, enyvezett lenvászon, 30 x 35 cm, 2020
Rothko-silence II.
oil on glued linen, 30 x 35 cm, 2020

Részlet — Rothko-csend I.
Detail — Rothko-silence I.

◀ ▲ **Rothko-csend III.**
olaj, enyvezett lenvászon, 30 x 40 cm, 2020
Rothko-silence III.
oil on glued linen, 30 x 40 cm, 2020

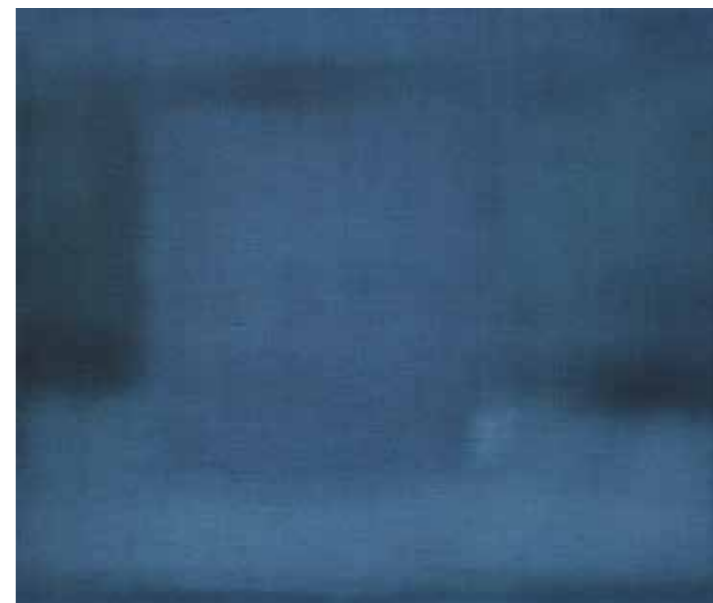
◀ ▼ **Rothko-csend IV.**
olaj, enyvezett lenvászon, 42 x 50 cm, 2020
Rothko-silence IV.
oil on glued linen, 42 x 50 cm, 2020

Részlet — Rothko-csend IV.
Detail — Rothko-silence IV.

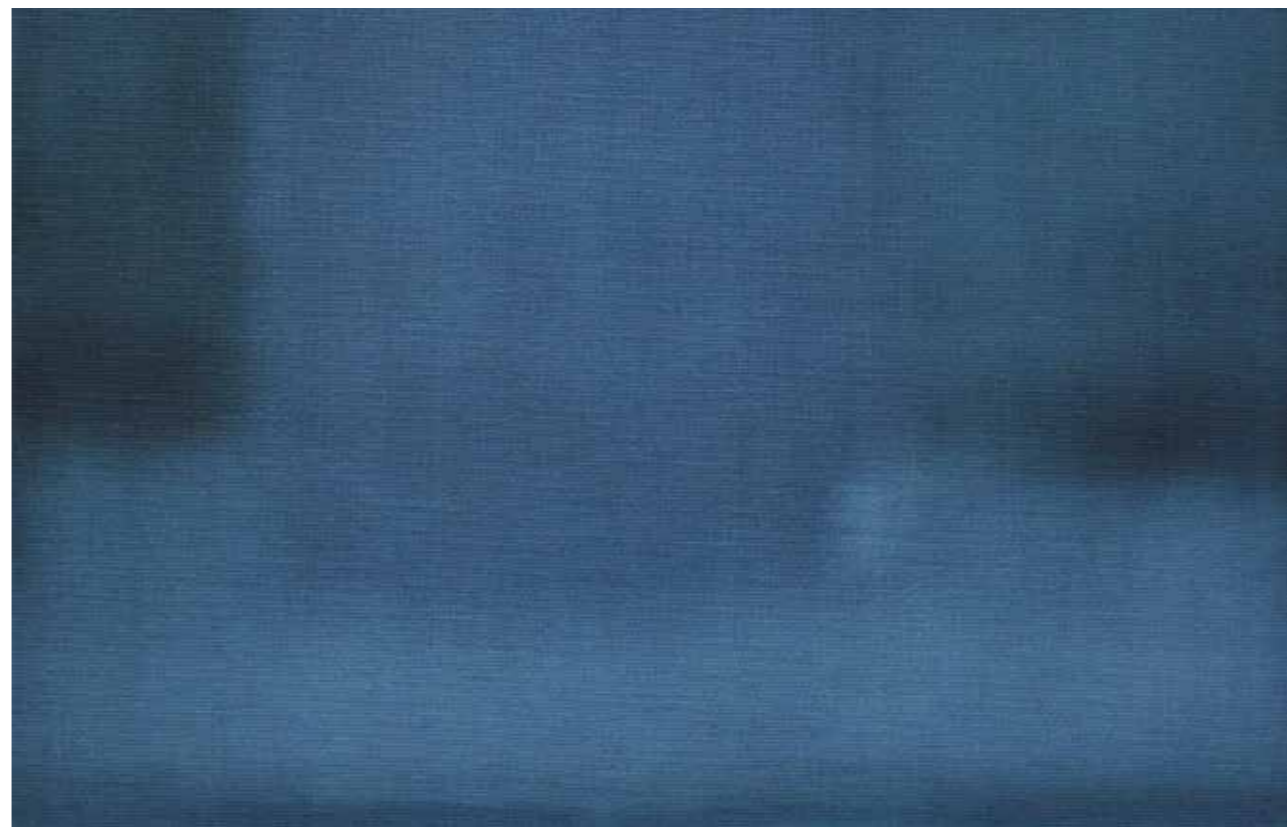
◀ **Ági csendje**
olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2020
Ági's silence
oil on linen, 30 x 35 cm, 2020

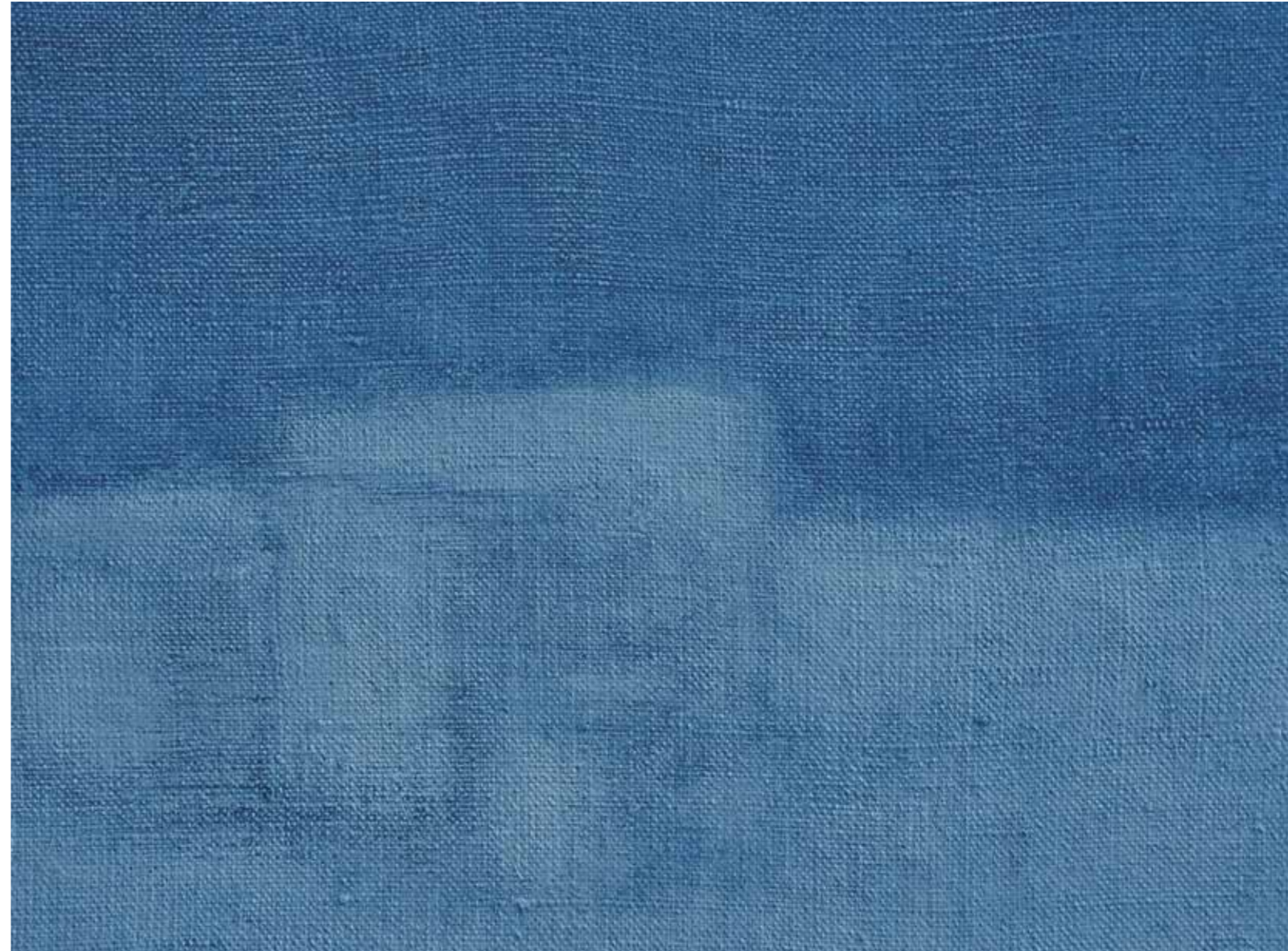
▼ **Részlet – Ági csendje**
Detail – *Ági's silence*

▶ **Callum Innes csendje**
olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2020
Callum Innes' silence
oil on canvas, 30 x 35 cm, 2020

▼ **Részlet – Callum Innes csendje**
Detail – *Callum Innes' silence*

◀ ▲ **Hollan csendje**
olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2020
Hollan's silence
oil on linen, 30 x 35 cm, 2020

◀ ▼ **Kék-horizont-csend**
olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2020
Blue-horizon-silence
oil on canvas, 30 x 35 cm, 2020

Részlet – Hollan csendje
Detail – Hollan's silence

Tibet-csend
olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2020
Tibet-silence
oil on linen, 30 x 35 cm, 2020

Tao csendje
olaj, vászon, 30 x 40 cm, 2020
Tao's silence
oil on canvas, 30 x 40 cm, 2020

Hammershøi-csend
olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2018
Hammershøi-silence
oil on canvas, 30 x 35 cm, 2018

Krajcsovics-csend
olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2018
(Dr. Irás Máttyás magángyűjteménye)
Krajcsovics-silence
oil on canvas, 30 x 35 cm, 2018
(private collection of Dr Máttyás Irás)

Krajcsovics csendje
olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2018
Krajcsovics' silence
oil on canvas, 30 x 35 cm, 2018

Giotto csendje
olaj, lenvászon, 30 x 40 cm, 2020
Giotto's silence
oil on linen, 30 x 40 cm, 2020

◀ **Milarepa csendje**
olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2020
Milarepa's silence
oil on linen, 30 x 35 cm, 2020

▼ **Részlet – Milarepa csendje**
Detail – Milarepa's silence

▶ **Tiszta-csend**
olaj, lenvászon, 30 x 40 cm, 2020
Pure-silence
oil on linen, 30 x 40 cm, 2020

▼ **Részlet – Tiszta-csend**
Detail – Pure-silence

▶ ▲ **Tibeti-csend**
akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020
Tibetan-silence
aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

▶ ▼ **Istar csendje**
akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020
Ishtar's silence
aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Részlet — *Tibeti-csend*
Detail — *Tibetan-silence*

Utolsó csend
 akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2019
 (Oláh Gábor és Livia magángyűjteménye)

Last silence
 aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2019
 (private collection of Gábor and Livia Oláh)

Morandi csendje
 akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020

Morandi's silence
 aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Yvonne csendje
akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020
Yvonne's silence
aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Baricco csendje
akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020
Baricco's silence
aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

◀ ▲ **Macerata-csend**
akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020
Macerata-silence
aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

◀ ▼ **Puha-kék-csend**
akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020
Soft-blue-silence
aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Részlet — Puha-kék-csend
Detail — Soft-blue-silence

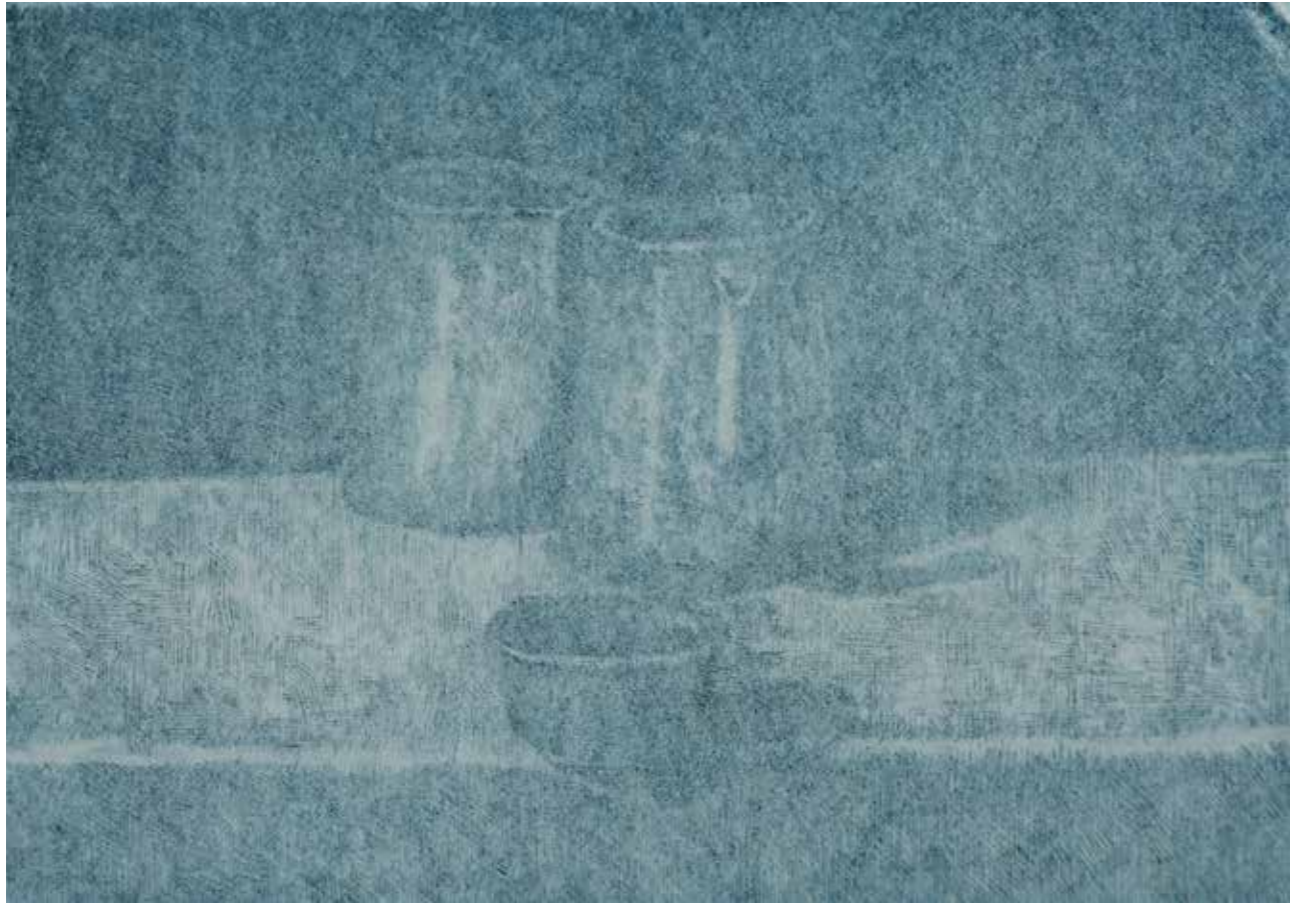

Gwyn Jones csendje
akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020
Gwyn Jones' silence
aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Kobalt-csend
akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020
Cobalt-silence
aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Li-csend
rézkar, papír, 19 x 21 cm, 2020
Li-silence
etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

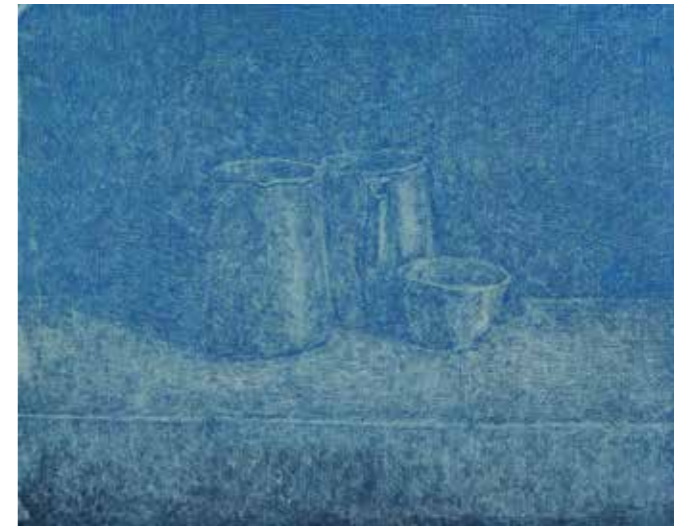

Te-Deum-csend
rézkar, papír, 19 x 21 cm, 2020
Te-Deum-silence
etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

◀ **Te-Deum-csend II.**
rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2020
Te-Deum-silence II.
etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

▼ **Részlet — Te-Deum-csend II.**
Detail — *Te-Deum-silence II.*

▶ **Fal-csend**
rézkarc, papír, 21 x 25 cm, 2020
Mural-silence
etching on paper, 21 x 25 cm, 2020

▼ **Részlet — Fal-csend**
Detail — *Mural-silence*

Freskó-csend
rézkarc, papír, 21 x 25 cm, 2020
Fresco-silence
etching on paper, 21 x 25 cm, 2020

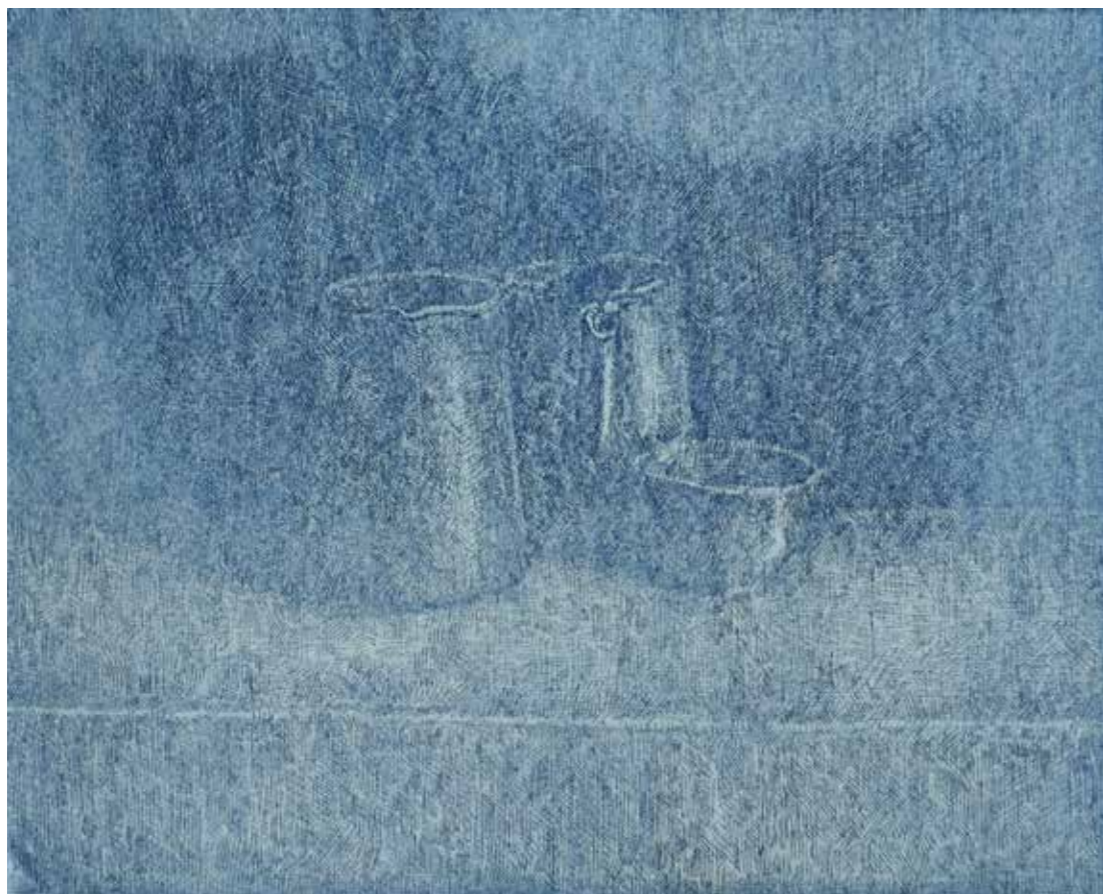
Részlet — Freskó-csend
Detail — Fresco-silence

◀ ▲ **Ching-csend**
lányalap, papír, 19 x 21 cm, 2020
Ching-silence
verniss mou on paper, 19 x 21 cm, 2020

◀ ▼ **Misztikus-csend**
rézkarc, papír, 21 x 25 cm, 2020
Mystical-silence
etching on paper, 21 x 25 cm, 2020

Részlet – Misztikus-csend
Detail – Mystical-silence

Kyrie csendje
rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2020
Kyrie's silence
etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

Lin-csi csendje
rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2020
Linji's silence
etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

◀ ▲ **Alina kék csendje**
rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2020
Alina's blue silence
etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

◀ ▼ **Giotto-fala-csend**
rézkarc, lágylap, papír, 19 x 21 cm, 2019
Giotto's-wall-silence
etching, vernis mou on paper, 19 x 21 cm, 2019

Részlet — Alina kék csendje
Detail — Alina's blue silence

Rusztikus-csend
rézkarc, lágyalap, papír, 19 x 21 cm, 2019
Rustic-silence
etching, vernis mou on paper, 19 x 21 cm, 2019

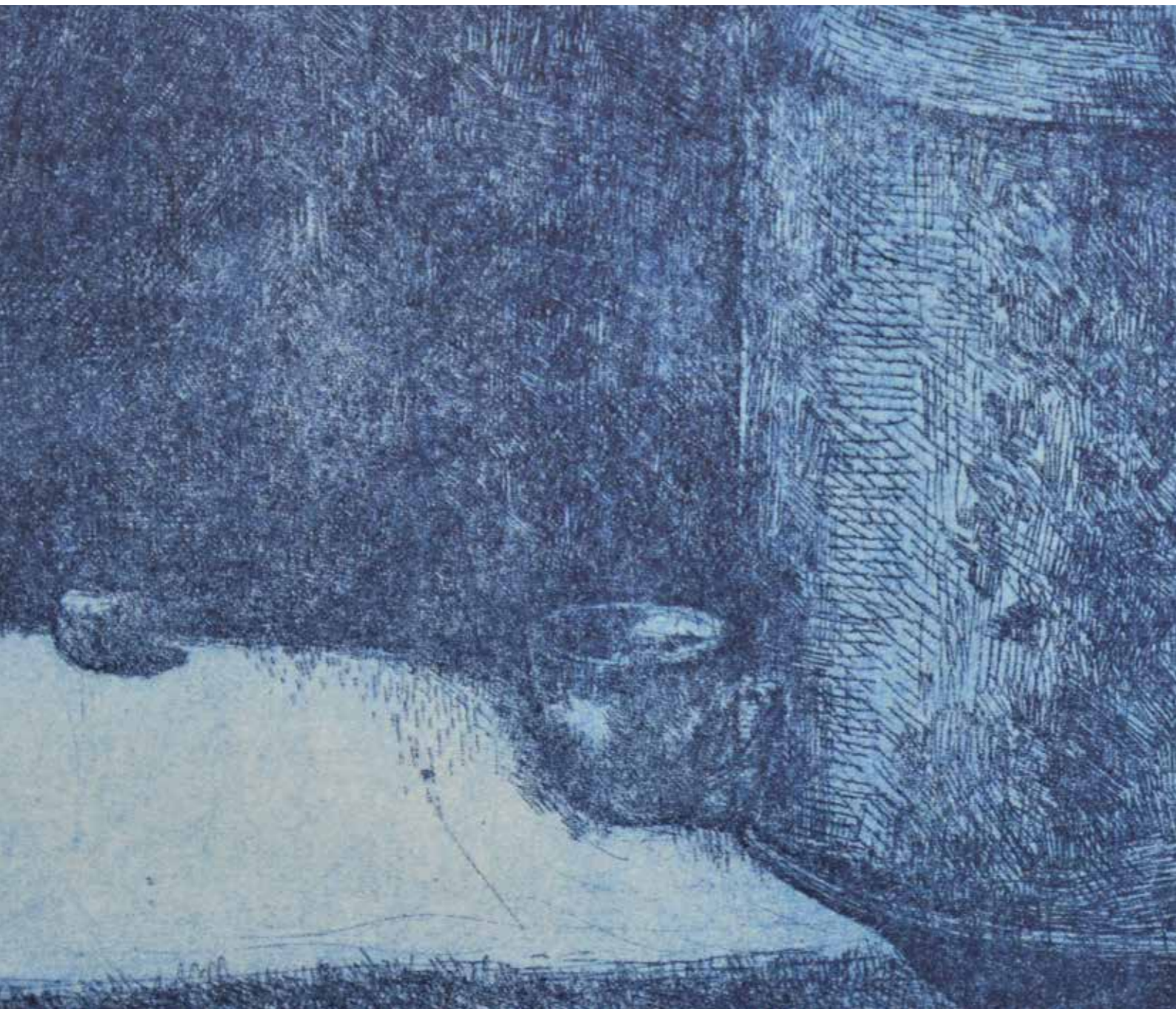
Kobaltkék-csend
rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2019
Cobalt-blue-silence
etching on paper, 19 x 21 cm, 2019

Rezgő-kék-csend
rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2019
Blue-radiation-silence
etching on paper, 19 x 21 cm, 2019

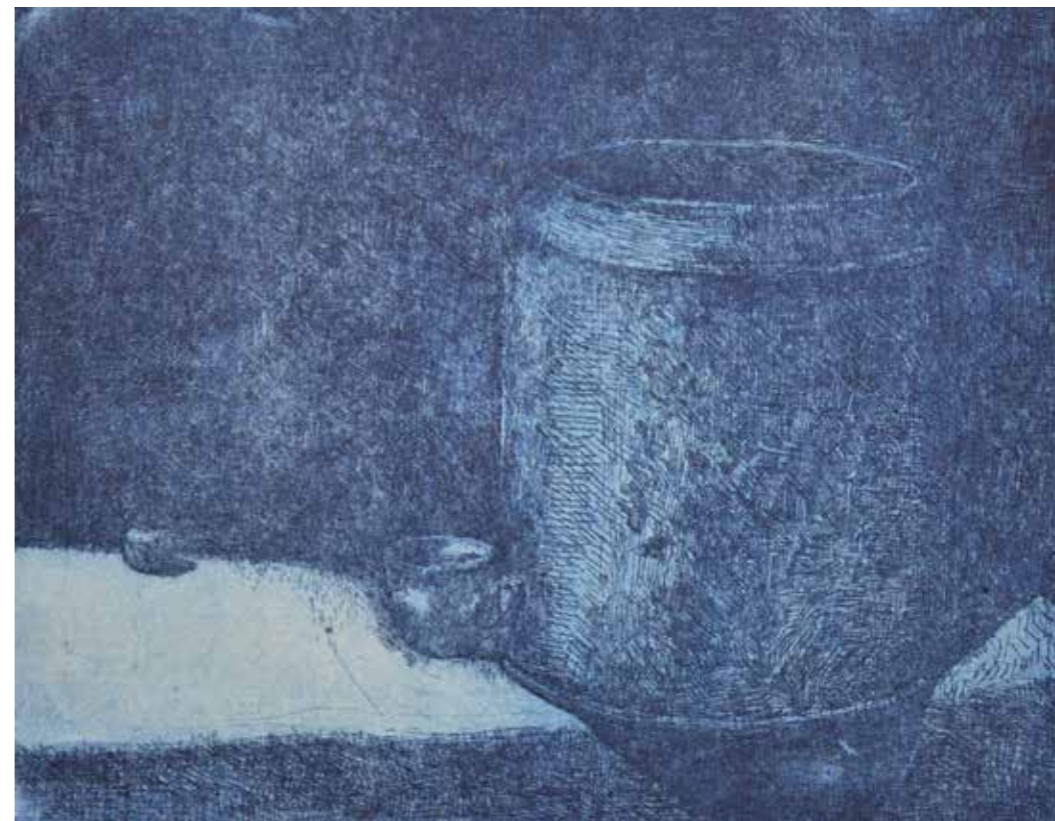
Agnes-Martin-csend
rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2019
Agnes-Martin-silence
etching on paper, 19 x 21 cm, 2019

Részlet — *Callum-Innes-csend*
Detail — *Callum-Innes-silence*

► ▲ **Callum-Innes-csend**
rézkarc, papír, 22 x 25 cm, 2019
Callum-Innes-silence
etching on paper, 22 x 25 cm, 2019

► ▼ **Áttetsző-kék-csend**
rézkarc, papír, 22 x 25 cm, 2020
Transparent-blue-silence
etching on paper, 22 x 25 cm, 2020

◀ ▲ **Drámai-csend**
rézkarc, lágylap papír, 22 x 25 cm, 2018
Drastic-silence
etching, vernis mou on paper, 22 x 25 cm, 2018

◀ ▼ **Morandi csendje**
rézkarc, papír, 18 x 20 cm, 2020
(Tornyai János Múzeum, Hódmezővásárhely)
Morandi's silence
etching on paper, 18 x 20 cm, 2020
(Tornyai János Museum, Hódmezővásárhely)

Részlet – Morandi csendje
Detail – Morandi's silence

Eltűnő-csend I.
rézkarc, papír, 19 x 25 cm, 2020
Disappearing-silence I.
etching on paper, 19 x 25 cm, 2020

Puha-fekete-csend
rézkarc, papír, 19 x 25 cm, 2018
(Nagy Gábor tulajdona)
Smooth-black-silence
etching on paper, 19 x 25 cm, 2018
(property of Gábor Nagy)

Oceanomare-csend II.
rézkarc, papír, 18 x 20 cm, 2019
 (Herman Ottó Múzeum - Miskolci Galéria, Miskolc)

Oceanomare-silence II.
etching on paper, 18 x 20 cm, 2019
 (Herman Ottó Museum - Miskolc Gallery, Miskolc)

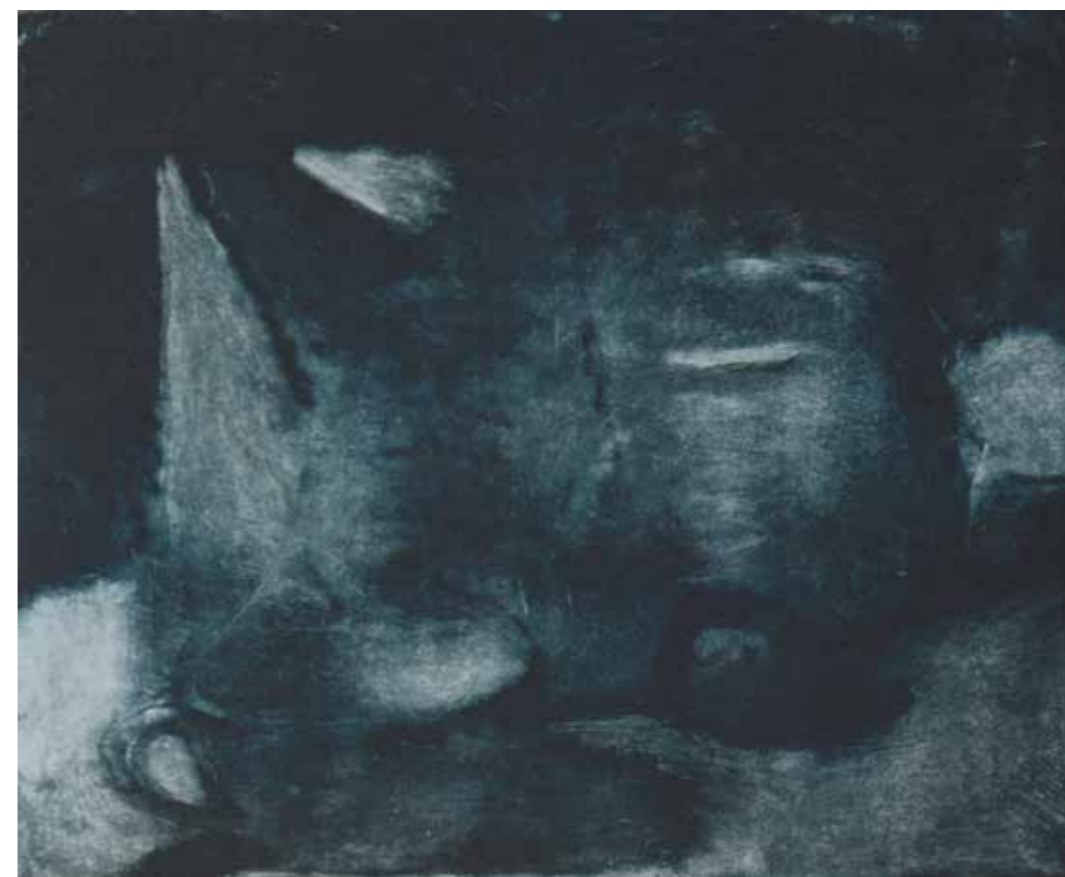
Egyszerű-csend
rézkarc, papír, 19 x 25 cm, 2020

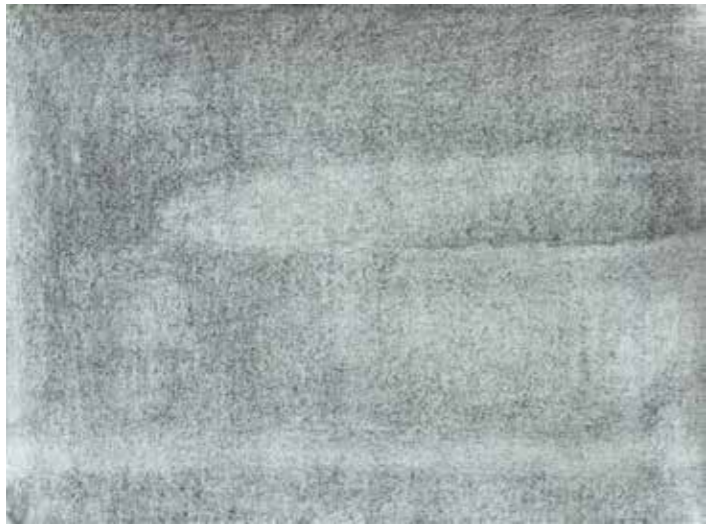
Pure-silence
etching on paper, 19 x 25 cm, 2020

Részlet — Folt-csend
Detail — *Blur-silence*

▶ ▲ **Kobalt-csend**
rézkarca, papír, 19 x 25 cm, 2019
Cobalt-silence
etching on paper, 19 x 25 cm, 2019

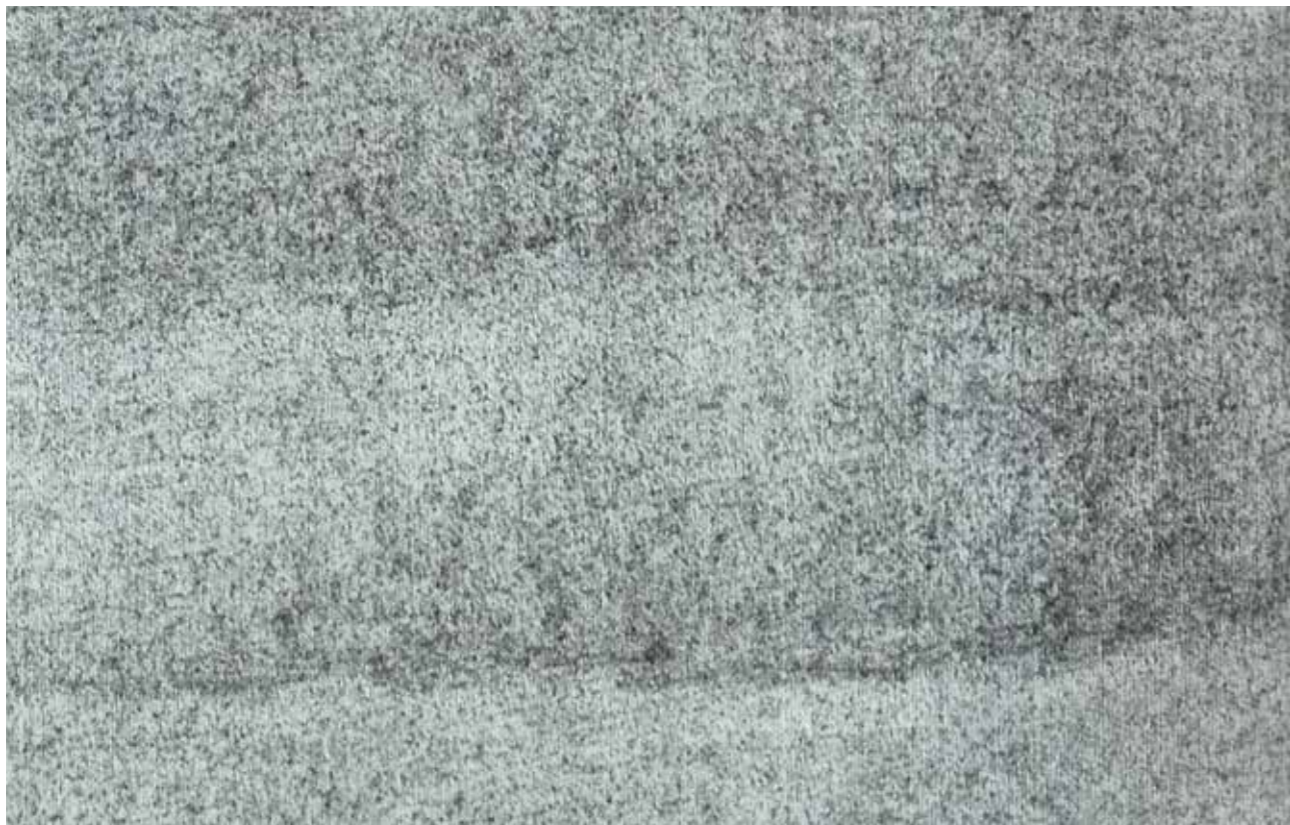
▶ ▼ **Folt-csend**
lágycsapat, papír, 20 x 25 cm, 2017
Blur-silence
verniss mou on paper, 20 x 25 cm, 2017

◀ **Zsolnay csendje**
szén, papír, 48 x 62 cm, 2020
Zsolnay's silence
charcoal on paper, 48 x 62 cm, 2020

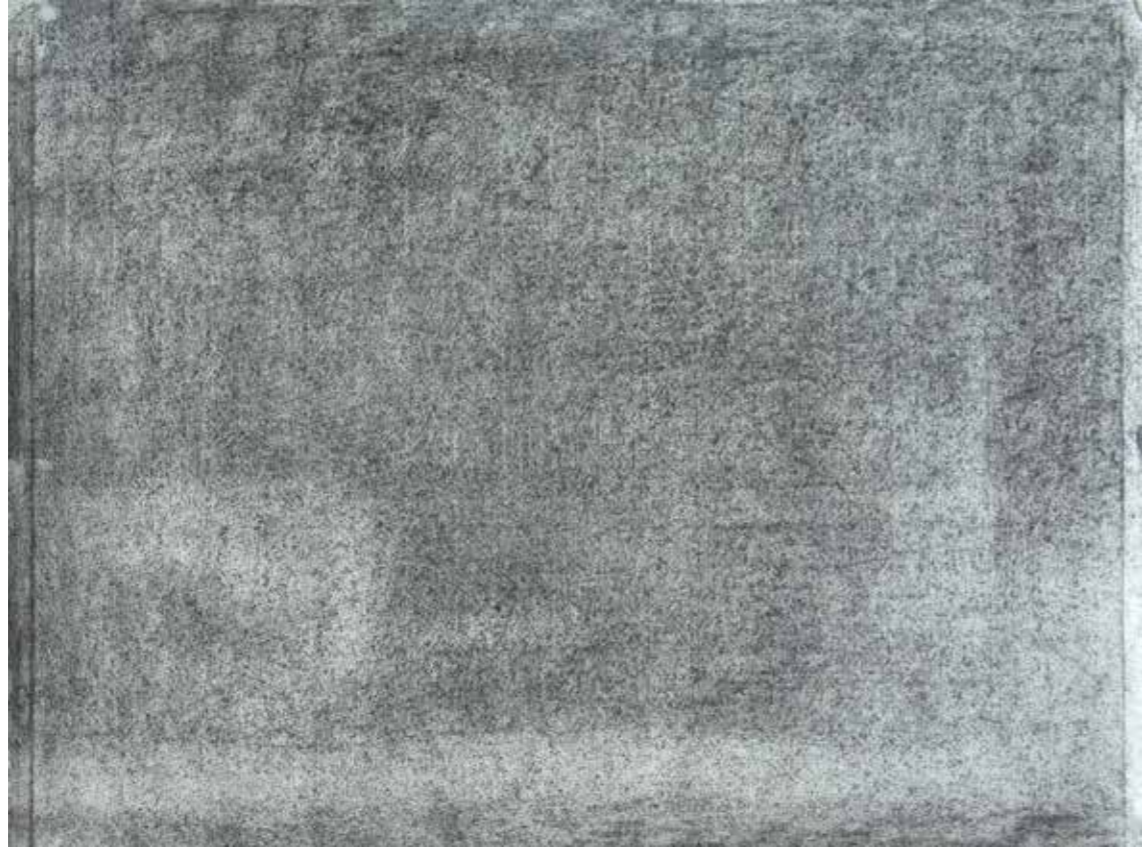
▼ **Részlet – Zsolnay csendje**
Detail – Zsolnay's silence

▶ **Tibeti-szén-csend**
szén, papír, 48 x 62 cm, 2020
Tibetan-charcoal-silence
charcoal on paper, 48 x 62 cm, 2020

▼ **Részlet – Tibeti-szén-csend**
Detail – Tibetan-charcoal-silence

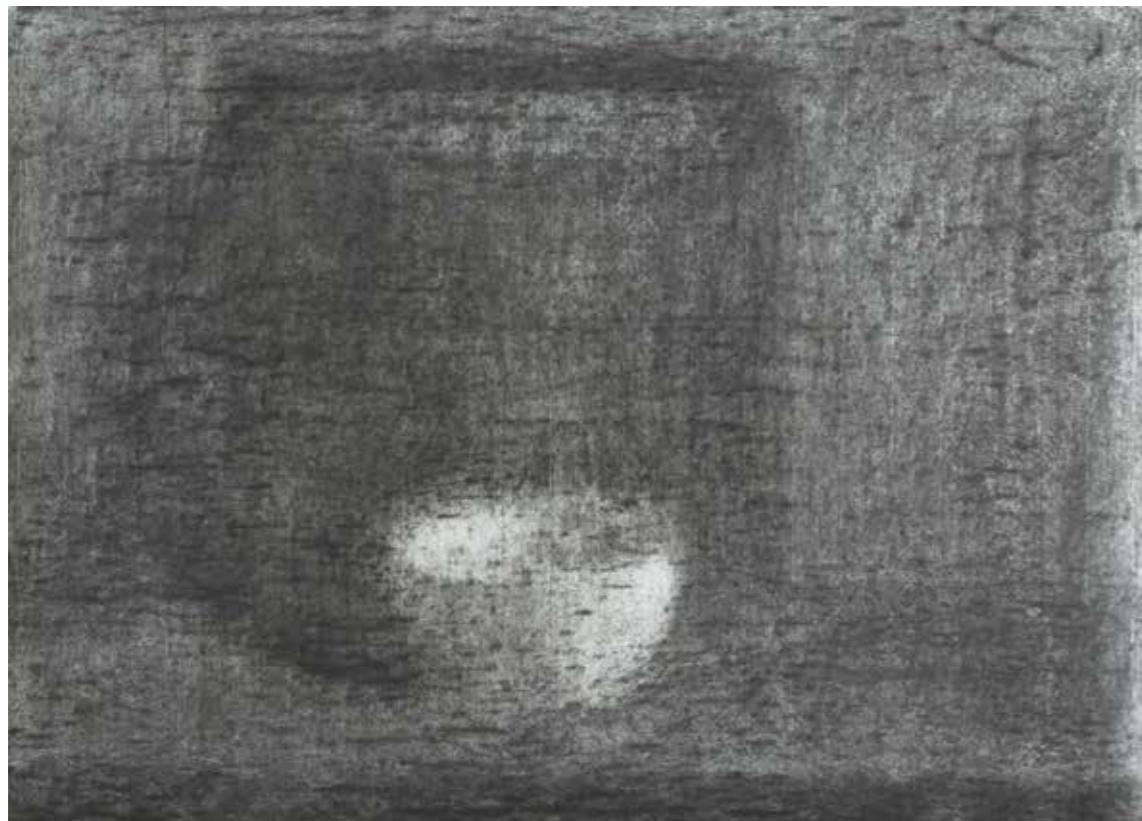

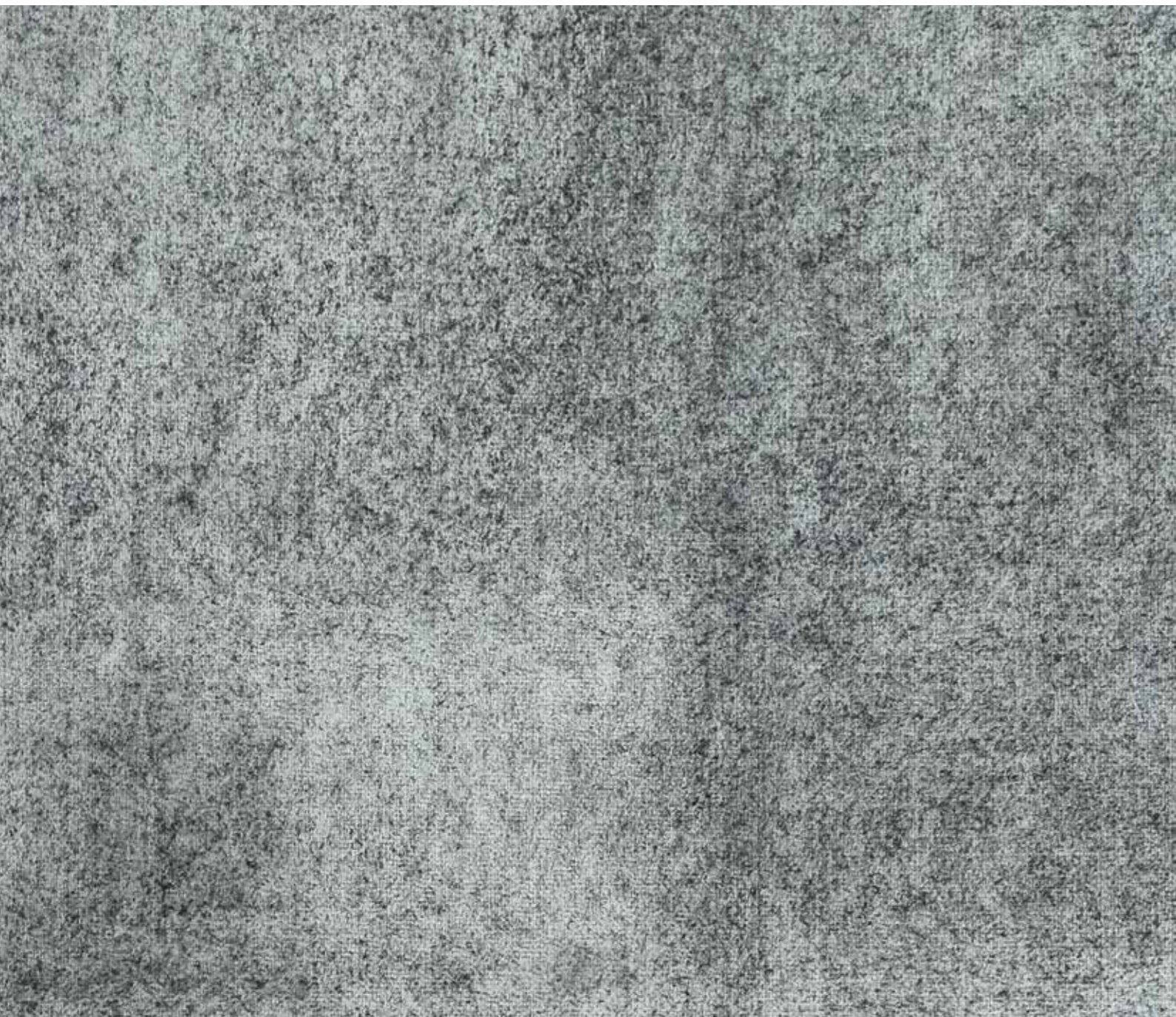

◀ ▲ **Seurat csendje**
szén, papír, 48 x 62 cm, 2019
Seurat's silence
charcoal on paper, 48 x 62 cm, 2019

◀ ▼ **Kosz-csend**
szén, papír, 48 x 62 cm, 2020
Dirt-silence
charcoal on paper, 48 x 62 cm, 2020

Részlet — Kosz-csend
Detail — *Dirt-silence*

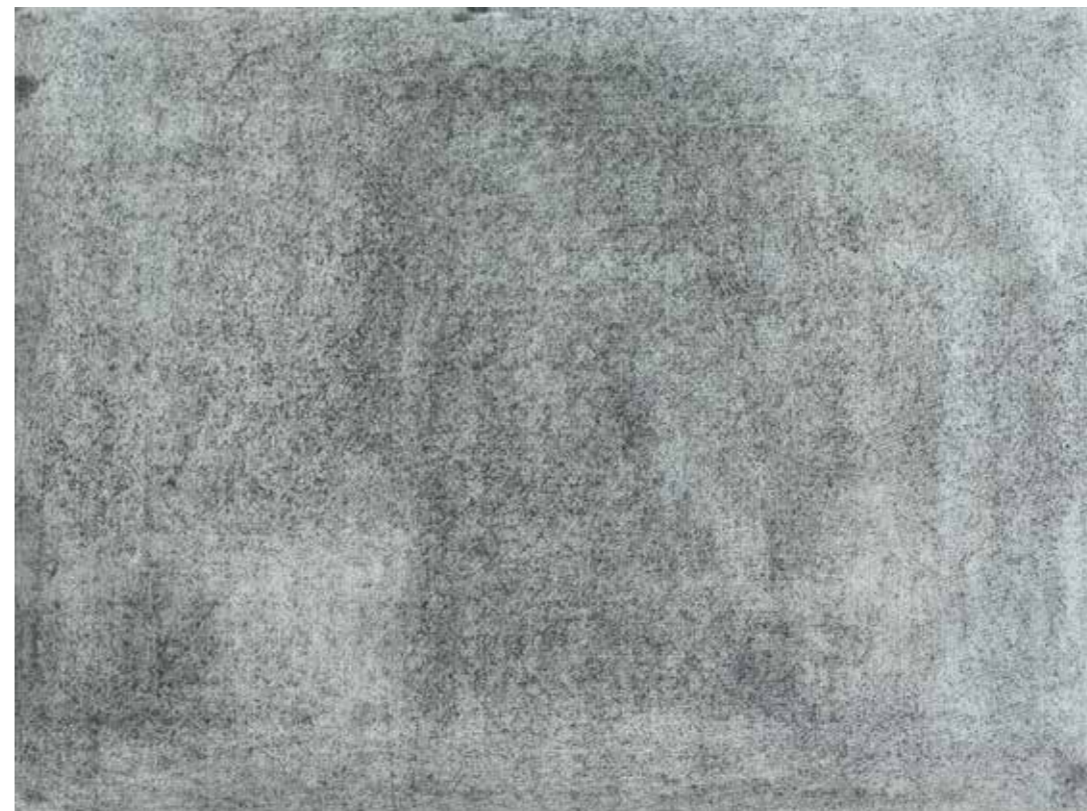

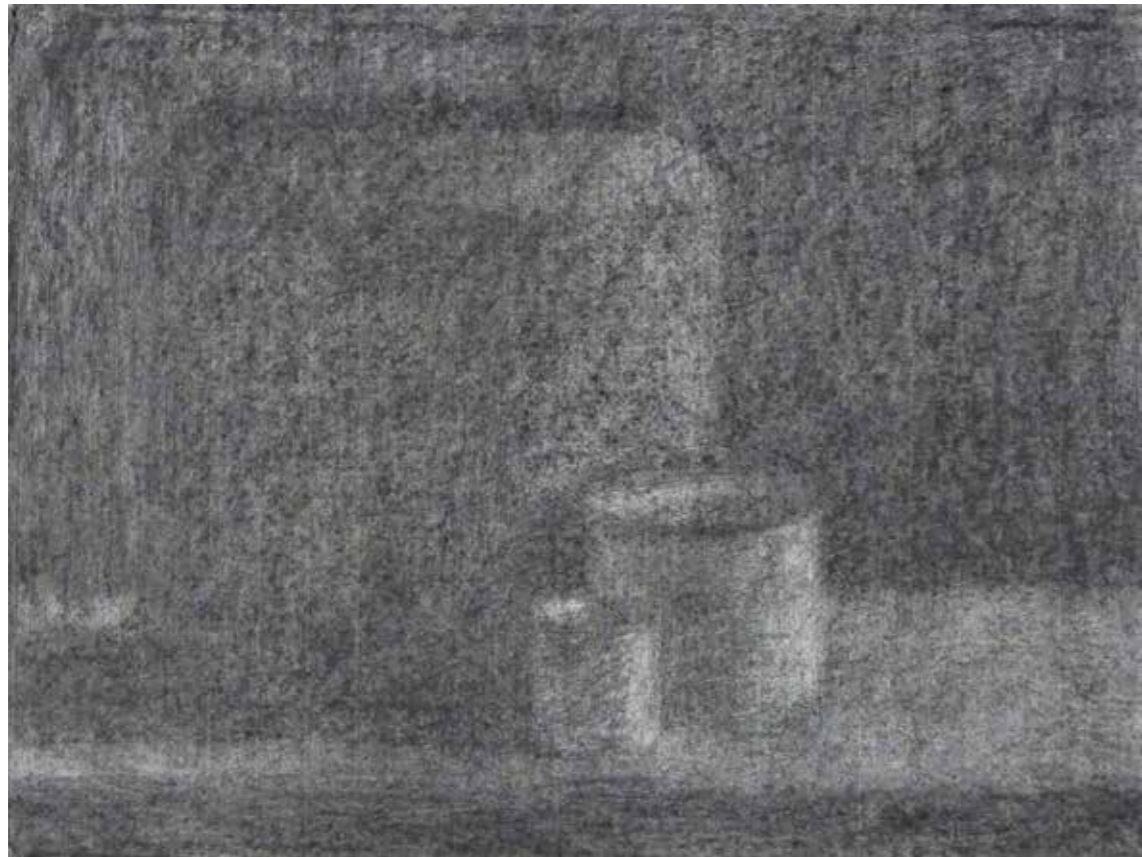

Részlet — Agnes Martin csendje
Detail — Agnes Martin's silence

▶ ▲ Agnes Martin csendje
szén, papír, 48 x 62 cm, 2019
Agnes Martin's silence
charcoal on paper, 48 x 62 cm, 2019

▶ ▼ Milarepa csendje I.
szén, papír, 50 x 65 cm, 2020
Milarepa's silence
charcoal on paper, 50 x 65 cm, 2020

Hammershøi csendje
szén, papír, 50 x 65 cm, 2020

Hammershøi's silence
charcoal on paper, 50 x 65 cm, 2020

KIRÁLY GYÖRGY

Szolnok, 1982. július 30.

SZOLNOKI MŰVÉSZTELEP

Gutenberg tér 12/2. műteremlakás, H-5000 Szolnok

Telefon: +3630/4674168

Honlap: kiralygyorgy.hu

Blog: kiralygyorgypainter.blogspot.com

TANULMÁNYOK

- 2003–2008** Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest, festő szak Master's Degree (MA), Maurer Dóra osztály: 2003–2005, Nagy Gábor osztály: 2005–2008
- 2007** Accademia di Belle Arti, Macerata, Olaszország, Erasmus-ösztöndíj
- 2013–2014** Akademie der bildenden Künste, Nürnberg, egy éves önálló projekt a DAAD (Deutscher Akademischer Austausch Dienst) ösztöndíj támogatásával

DÍJAK

- 2019** XL. Nyári Tárlat, Csongrád Megyei Önkormányzat díja, REÖK-palota, Szeged
- 2018** Rékassy-díj, 65. Vásárhelyi Őszi Tárlat, Alföldi Galéria, Hódmezővásárhely
- 2018** Csongrád Megyei Önkormányzataiért Alapítvány díja, 65. Vásárhelyi Őszi Tárlat, Alföldi Galéria, Hódmezővásárhely
- 2016** Hód-Mezőgazda Zrt. díja, 63. Vásárhelyi Őszi Tárlat, Hódmezővásárhely
- 2014** Nemzetközi díj, Furament-2014 Biennale, Belgium
- 2012** Kisalkotói díj, Unicredit Tehetségprogram
- 2010** Katona Kiss Ferenc és Túri Júlia Képzőművészeti Alapítvány díja, Szentes
- 2010** Szeged Város Alkotói támogatása
- 2010** Barcsay-díj, Barcsay Jenő Képzőművészeti Alapítvány, Szentendre
- 2009** Kajári Emlékalapítvány grafikai díja
- 2008** MAOE-diplomadíj festészet, Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete
- 2007** Barcsay Jenő tanulmányi díj, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest
- 2004** Pannoncolor festékgyár díja, Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest

ÖSZTÖNDÍJAK

- 2020** Nemzeti Kulturális Alap alkotói támogatás – „Különös Csendek V.”
- 2019** Nemzeti Kulturális Alap alkotói támogatás – „Különös Csendek IV.”
- 2018** Nemzeti Kulturális Alap alkotói támogatás – „Különös Csendek III.”

GYÖRGY KIRÁLY | Hungary, 1982

EDUCATION

- 2012–2013 Akademie der Bildenden Künste in Nürnberg, Germany / DAAD Scholarship
2007 Accademia di Belle Arti in Macerata, Italy / Erasmus Program in Painting
2003–2008 Academy of Fine Arts in Budapest, Hungary / Master's Degree (MA) in Painting
Class of Gabor Nagy and Dora Maurer

AWARDS

- 2019 XL. Summer Biennale of Szeged, Csongrad County Prize, REÖK palace in Szeged, Hungary
2018 Rékassy-award in Graphics, 65th Autumn Exhibition of Vásárhely, Alföldi Gallery, Hódmezővásárhely, Hungary
2018 Csongrad County Foundation Prize, 65th Autumn Exhibition of Vásárhely, Alföldi Gallery, Hódmezővásárhely, Hungary
2016 Prize sponsored by Hód-Mezőgazda Ltd., 63th Autumn Exhibition of Vásárhely, Alföldi Gallery, Hódmezővásárhely, Hungary
2014 International Honourable Prize, Furament-2014 Triennale, Belgium
2012 Unicredit Bank Prize, Open call for Talents, Budapest, Hungary
2010 Supporting Prize, Art Foundation of Katona Kiss Ferenc and Túri Júlia, Szentes, Hungary
2010 Creative Grant, City of Szeged, Hungary
2009 Barcsay Award, Barcsay Foundation, Szentendre, Hungary
2009 Graphic Prize, Kajári Foundation
2008 Graduation Prize in Painting, Hungarian Association of Creative Artists (MAOE), Budapest, Hungary
2007 Barcsay prize (academy), Academy of Fine Arts, Budapest, Hungary
2004 Pannoncolor Art Supplies prize, Academy of Fine Arts, Budapest, Hungary

GRANTS / SCHOLARSHIPS

- 2020 Creative Grant for 'Mystical Silence V.', Directorate of the National Cultural Fund of Hungary (NKA)
2019 Creative Grant for 'Mystical Silence IV.', Directorate of the National Cultural Fund of Hungary (NKA)
2018 Creative Grant for 'Mystical Silence III.', Directorate of the National Cultural Fund of Hungary (NKA)
2017 Creative Grant for 'Mystical Silence II.', Directorate of the National Cultural Fund of Hungary (NKA)
2017 Creative Grant, National Talent Program, Ministry of Human Capacities, Hungary
2016 Creative Grant for 'Mystical Silence I.', Directorate of the National Cultural Fund of Hungary (NKA)
2014 Amadeus Talent Program, Amadeus Foundation, Budapest, Hungary
2013–2014 DAAD (German Academic Exchange Program) Scholarship funding for one-year independent artistic project, Nuremberg, Bayern, Germany
2011 Residency Program (6 months), Reutlingen, Baden-Württemberg, Germany
Since 2009 Atelierhouse, Artist Colony of Szolnok, Hungary
2007 Erasmus Program Scholarship, EU

STATEMENT

Mystical Silence is a series of paintings that I have been creating for a decade by now. It is hard to select only a few paintings to represent this series. I have always been fascinated by Silence and stillness. From my childhood I can recall memories that I liked sitting down alone after a group of fellow schoolchildren rushed out to the playground from the classroom, and there remained the abandoned objects deserted in a moment. There I could feel "mystical silence" and it took me years to paint it. At the academy atelier I was once again taken by the atmosphere of silence. And then I set off on this painterly journey.

I enjoy the semi-raw self-primed surface of canvas, rustic and so naturally worn and sorrowful with the smelly high-quality traditional oil paint layers opally shining. I started to understand by now how much I like the painting method that evolved from my daily practice through years.

The objects that I observe came together in a long time from here and there, the unused all-forgotten cups and kettles, which are rusty imprintments of a former non-digital world. They became so meaningless in aspects of presentation that I could easily turn more and more abstract, which is the true essence of my painting itself. In my paintings I try to embed everything – that is in between the frames – into a unique atmosphere. An atmosphere on edge – painterly and meaningfully. It sets the question what is actually happening in there. The remote dark edges of a painted surface can excite me highly. In this aspect reflecting the so-called nowadays is out-of-question. Because it would mean to disrespect the real. My paintings are about another reality where there is no place for the surface evanescence. Eternity to be at now and by paint itself. After my studies in art history and visits to some great collections of European museums, I realized that what we tend to call high art is the one that reflects eternal values. This doesn't have to be religion or everyday emotions like love, hate, or injustice – a great painting has to have it all inside no matter what theme it shows. That is greatness in arts. A compression of humanity through paint. I have never painted a single work for showing or attraction, it is life-essence for me as at that very moment when I am painting I feel to be alive and real. And I feel more and more to close up to my aims – and that is a great pleasure as well.

GYÖRGY KIRÁLY

KÉPEK JEGYZÉKE – LIST OF WORKS

Ági csendje – olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2020 | **Ági's silence** – oil on linen, 30 x 35 cm, 2020

Agnes-Martin-csend – olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019 | **Agnes-Martin-silence** – oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019

Agnes-Martin-csend – rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2019 | **Agnes-Martin-silence** – etching on paper, 19 x 21 cm, 2019

Agnes Martin csendje – olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019 | **Agnes Martin's silence** – oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019

Agnes Martin csendje – szén, papír, 48 x 62 cm, 2019 | **Agnes Martin's silence** – charcoal on paper, 48 x 62 cm, 2019

Alina csendje – olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019 | **Alina's silence** – oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019

Alina kék csendje – rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2020 | **Alina's blue silence** – etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

Arvo Pärt csendje – olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2020 | **Arvo Pärt's silence** – oil on linen, 100 x 130 cm, 2020

Áttetsző-csend – olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2018 | **Transparent-silence** – oil on canvas, 100 x 130 cm, 2018

Áttetsző-kék-csend – rézkarc, papír, 22 x 25 cm, 2019 | **Transparent-blue-silence** – etching on paper, 22 x 25 cm, 2019

Bardo-csend – olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2020 | **Bardo-silence** – oil on linen, 30 x 35 cm, 2020

Baricco csendje – akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020 | **Baricco's silence** – aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Bartók csendje – olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019 (*Damjanich János Múzeum, Szolnok, Itsz.: DM 2021.2.1*) | **Bartók's silence** – oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019 (*Damjanich János Museum, Szolnok, reg. n.: DM 2021.2.1*)

Callum-Innes-csend – rézkarc, papír, 22 x 25 cm, 2019 | **Callum-Innes-silence** – etching on paper, 22 x 25 cm, 2019

Callum Innes csendje – olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2020 | **Callum Innes silence** – oil on canvas, 30 x 35 cm, 2020

Caspar David csendje – olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2019 (*Hegedűs Jenő tulajdona*) | **Caspar David's silence** – oil on linen, 30 x 35 cm, 2019 (*property of Jenő Hegedűs*)

Ching-csend – lágylap, papír, 19 x 21 cm, 2020 | **Ching-silence** – vernis mou on paper, 19 x 21 cm, 2020

Drámai-csend – rézkarc, lágylap papír, 22 x 25 cm, 2018 | **Drastic-silence** – etching, vernis mou on paper, 22 x 25 cm, 2018

Egyszerű-csend – rézkarc, papír, 19 x 25 cm, 2020 | **Pure-silence** – etching on paper, 19 x 25 cm, 2020

Eltűnő-csend I. – rézkarc, papír, 19 x 25 cm, 2020 | **Disappearing-silence I.** – etching on paper, 19 x 25 cm, 2020

Éva csendje – olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2018 | **Eva's silence** – oil on canvas, 100 x 130 cm, 2018

Fal-csend – rézkarc, papír, 21 x 25 cm, 2020 | **Mural-silence** – etching on paper, 21 x 25 cm, 2020

Folt-csend – lágylap, papír, 20 x 25 cm, 2017 | **Blur-silence** – vernis mou on paper, 20 x 25 cm, 2017

Freskó-csend – rézkarc, papír, 21 x 25 cm, 2020 | **Fresco-silence** – etching on paper, 21 x 25 cm, 2020

Giotto csendje – olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2018 | **Giotto's silence** – oil on linen, 100 x 130 cm, 2018

Giotto csendje – olaj, lenvászon, 30 x 40 cm, 2020 | **Giotto's silence** – oil on linen, 30 x 40 cm, 2020

Giotto-fala-csend – rézkarc, lágylap, papír, 19 x 21 cm, 2019 | **Giotto's-wall-silence** – etching, vernis mou on paper, 19 x 21 cm, 2019

Gwyn csendje – olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2020 | **Gwyn's silence** – oil on linen, 100 x 130 cm, 2020

Gwyn Jones csendje – akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020 | **Gwyn Jones' silence** – aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Hammershøi-csend – olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2018 | **Hammershøi-silence** – oil on canvas, 30 x 35 cm, 2018

Hammershøi csendje – szén, papír, 50 x 65 cm, 2020 | **Hammershøi's silence** – charcoal on paper, 50 x 65 cm, 2020

Hollan csendje – olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2020 | **Hollan's silence** – oil on linen, 30 x 35 cm, 2020

Istar csendje – akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020 | **Ishtar's silence** – aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Keaton csendje – olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2018 | **Keaton's silence** – oil on canvas, 100 x 130 cm, 2018

Kék-csend – olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2020 | **Blue-silence** – oil on canvas, 30 x 35 cm, 2020

Kék-horizont-csend – olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2020 | **Blue-horizon-silence** – oil on canvas, 30 x 35 cm, 2020

Krajcsovics-csend – olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2018 (*Dr. Irás Mátyás magángyűjteménye*) | **Krajcsovics-silence** – oil on canvas, 30 x 35 cm, 2018 (*private collection of Dr Mátyás Irás*)

Krajcsovics csendje – olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2018 | **Krajcsovics' silence** – oil on canvas, 30 x 35 cm, 2018

Kobalt-csend – akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020 | **Cobalt-silence** – aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Kobalt-csend – rézkarc, papír, 19 x 25 cm, 2019 | **Cobalt-silence** – etching on paper, 19 x 25 cm, 2019

Kobaltkék-csend – rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2019 | **Cobalt-blue-silence** – etching on paper, 19 x 21 cm, 2019

Kosz-csend – szén, papír, 48 x 62 cm, 2020 | **Dirt-silence** – charcoal on paper, 48 x 62 cm, 2020

Kyrie csendje – rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2020 | **Kyrie's silence** – etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

Li-csend – rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2020 | **Li-silence** – etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

Lin-csi csendje – olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2020 | **Linji's silence** – oil on linen, 100 x 130 cm, 2020

Lin-csi csendje – rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2020 | **Linji's silence** – etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

Ludovico csendje – olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2019 (*Hegedűs Jenő tulajdona*) | **Ludovico's silence** – oil on linen, 100 x 130 cm, 2019 (*property of Jenő Hegedűs*)

Macerata-csend – akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020 | **Macerata-silence** – aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Mély-kék-csend – olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2020 | **Deep-blue-silence** – oil on canvas, 30 x 35 cm, 2020

Milarepa csendje – olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2020 | **Milarepa's silence** – oil on linen, 30 x 35 cm, 2020

Milarepa csendje I. – szén, papír, 50 x 65 cm, 2020 | **Milarepa's silence** – charcoal on paper, 50 x 65 cm, 2020

Misztikus-csend – rézkarc, papír, 21 x 25 cm, 2020 | **Mystical silence** – etching on paper, 21 x 25 cm, 2020

Morandi csendje – akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020 | **Morandi's silence** – aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Morandi csendje – rézkarc, papír, 18 x 20 cm, 2020 (*Tornyai János Múzeum, Hódmezővásárhely, Itsz.: TJM KGY 2020.9*) | **Morandi's silence** – etching on paper, 18 x 20 cm, 2020 (*Tornyai János Museum, Hódmezővásárhely, reg. n.: TJM KGY 2020.9*)

Nürnbergi-csend – olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2020 | **Nuremberger-silence** – oil on canvas, 100 x 130 cm, 2020

Óceán-csend – olaj, lenvászon, 75 x 100 cm, 2017 | **Ocean-silence** – oil on linen, 75 x 100 cm, 2017

Oceanomare-csend – olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019 (*Oláh Gábor és Lívia magángyűjteménye*) | **Oceanomare-silence** – oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019 (*private collection of Gábor and Lívia Oláh*)

Oceanomare-csend II. – rézkarc, papír, 18 x 20 cm, 2019 (*Herman Ottó Múzeum - Miskolci Galéria, Miskolc, Itsz.: HOM-MG 2021.2*) | **Oceanomare-silence II.** – etching on paper, 18 x 20 cm, 2019 (*Herman Ottó Museum - Miskolc Gallery, Miskolc, reg. n.: HOM-MG 2021.2*)

Örmény-csend – olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2017 | **Armenian-silence** – oil on linen, 100 x 130 cm, 2017

Ősi-csend – olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2017 | **Archaic-silence** – oil on linen, 100 x 130 cm, 2017

Philip Glass csendje – olaj, vászon, 30 x 35 cm, 2019 | **Philip Glass' silence** – oil on canvas, 30 x 35 cm, 2019

Porta-Azzuro-csend – olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2017 | **Port-Azzuro-silence** – oil on linen, 100 x 130 cm, 2017

Puha-kék-csend – akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020 | **Soft-blue-silence** – aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Puha-fekete-csend – rézkarc, papír, 19 x 25 cm, 2018 (*Nagy Gábor tulajdona*) | **Smooth-black-silence** – etching on paper, 19 x 25 cm, 2018 (*property of Gábor Nagy*)

Rezgő-kék-csend – rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2019 | **Blue-radiation-silence** – etching on paper, 19 x 21 cm, 2019

Rothko-csend I. – olaj, enyvezett lenvászon, 30 x 35 cm, 2019 | **Rothko-silence I.** – oil on glued linen, 30 x 35 cm, 2019

Rothko-csend II. – olaj, enyvezett lenvászon, 30 x 35 cm, 2020 | **Rothko-silence II.** – oil on glued linen, 30 x 35 cm, 2020

Rothko-csend III. – olaj, enyvezett lenvászon, 30 x 40 cm, 2020 | **Rothko-silence III.** – oil on glued linen, 30 x 40 cm, 2020

Rothko-csend IV. – olaj, enyvezett lenvászon, 42 x 50 cm, 2020 | **Rothko's silence IV.** – oil on glued linen, 42 x 50 cm, 2020

Rusztikus-csend – rézkarc, lágylap, papír, 19 x 21 cm, 2019 | **Rustic-silence** – etching, vernis mou on paper, 19 x 21 cm, 2019

Seurat csendje – szén, papír, 48 x 62 cm, 2019 | **Seurat's silence** – charcoal on paper, 48 x 62 cm, 2019

Szürke-csend – olaj, lenvászon, 100 x 130 cm, 2018 | **Grey-silence** – oil on linen, 100 x 130 cm, 2018

Tao csendje – olaj, vászon, 30 x 40 cm, 2020 | **Tao's silence** – oil on canvas, 30 x 40 cm, 2020

Te-Deum-csend – rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2020 | **Te-Deum-silence** – etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

Te-Deum-csend II. – rézkarc, papír, 19 x 21 cm, 2020 | **Te-Deum-silence II.** – etching on paper, 19 x 21 cm, 2020

Tengeróceán-mélye-csend – olaj, vászon, 100 x 130 cm, 2019 | **Depth-of-the-Sea-silence** – oil on canvas, 100 x 130 cm, 2019

Tibeti-csend – akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020 | **Tibetan-silence** – aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Tibet-csend – olaj, lenvászon, 30 x 35 cm, 2020 | **Tibet-silence** – oil on linen, 30 x 35 cm, 2020

Tibeti-szén-csend – szén, papír, 48 x 62 cm, 2020 | **Tibetan-charcoal-silence** – charcoal on paper, 48 x 62 cm, 2020

Tiszta-csend – olaj, lenvászon, 30 x 40 cm, 2020 | **Pure-silence** – oil on linen, 30 x 40 cm, 2020

Utolsó csend – akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2019 (*Oláh Gábor és Lívia magángyűjteménye*) | **Last silence** – aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2019 (*private collection of Gábor and Lívia Oláh*)

Yvonne csendje – akvarell, papír, 55 x 72 cm, 2020 | **Yvonne's silence** – aquarelle on paper, 55 x 72 cm, 2020

Zsolnay csendje – szén, papír, 48 x 62 cm, 2020 | **Zsolnay's silence** – charcoal paper, 48 x 62 cm, 2020

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó (Verebes György)	3
Csend – a hiány többletművészete (Képiró Ágnes)	4
„A csend gazdag, hiszen valójában ott zajlik a másik beszélgetés.” (Király Györggyel beszélget Képiró Ágnes és Lengyel Boldizsár)	7
Művek / Works	13
Életrajz	105
Biography	108
Statement	109
Képek jegyzéke / List of Works	110

Király György harsogó narratíváktól mentes, de a helyi hagyományokhoz is kötődő, az alföldi festészet látványból kiinduló tradícióját a 21. század elejének kortárs vizuális nyelvén megfogalmazó művészete az értelmezést és a dolgok mögé látást kívánja meg. Csendéleteinek tárgyai gyakran összekapcsolódva, a formahatárok összeolvadásával, egymásra utalva szövik egységgé a kompozíciót, mégis törekenyek és esendők, érzékeltetve az éppen akkor történő valóság pillanatállapotát. Művei nem kategorikusan csendéletek, hanem a csendet megformáló alkotások, melyek a változó időkben tesznek hozzá új minőségként pillanatnyi idilleket a szürkületi jelenállapotokhoz.

KÉPIRÓ ÁGNES
művészettörténész

DAMJANICH
JÁNOS
MÚZEUM
SZOLNOK